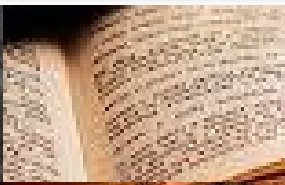

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

KESRET

کسرت

Gelin tanış olalım
İşi kolay kılalım
Sevelim sevillelim
Dünya kimseye kalmaz

Kesret-i vahdetten ey dil ayn-ı vahdetdir garaz
Kalbi tathîr etmeden yenbû-ı hikmetdir garaz
Bursalı İsmail Hakkı

Sayı:1

Kesret Dergisi

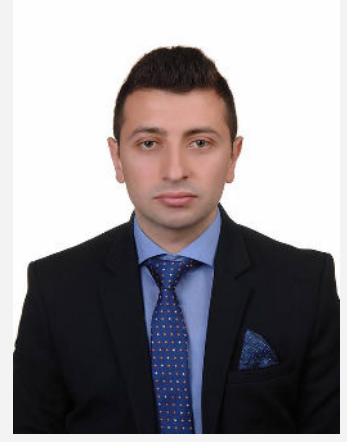
Okulumuzun Yeni Sesi

Editörden

Kesret dergisinden herkese merhaba,

Dergi oluşmadan önce bu işi başarabilecek miyiz, gerekli malzemeleri toparlayabilecek miyiz diye endişeliydik. Ancak bu gibi etkinliklerde görev alma sorumluluğu olan öğrencilerimiz sayesinde başarıya ulaştık. Herkesin yeteneği ölçüsünde katılım sağladığı güzel bir çalışma ortaya çıktı. Güzel gözlerle bakanlar güzel şeyler görecektir. Çok yönlü bir dergi olduğundan derginin adının Kesret yani çokluk olmasının daha uygun olacağını düşündük. Bu fikriyatın hayata geçmesinde büyük emeği bulunan öğrencim **Zekiye Turgut'a**; yazılarıyla katkı sunan öğrencilerimize, öğretmenlerimize teşekkürlerimi sunuyorum.

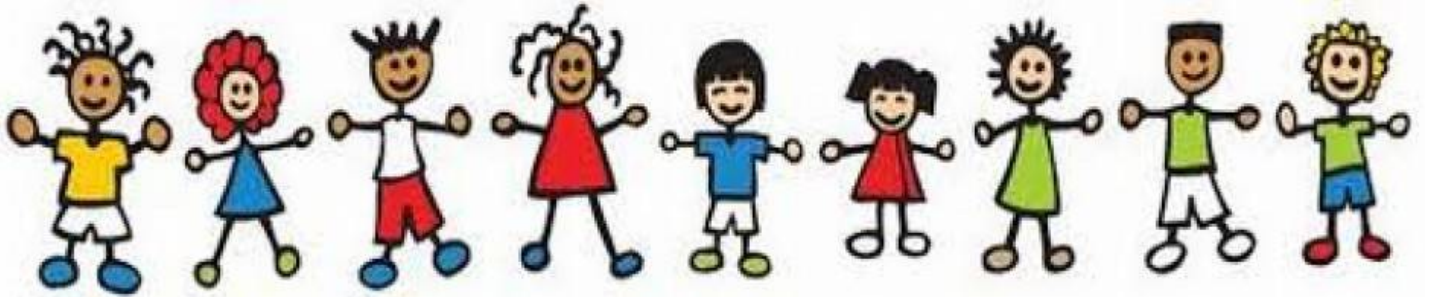

Herkesin keyifle okuması dileğiyle...

Kesret-i vahdetten ey dil ayn-ı vahdettir garaz
Kalbi tathîr etmeden yenbû-ı hikmetdir garaz
Bursalı İsmail Hakkı

(Ey Gönül, vahdetin çokluk ile örtülmesinden maksat vahdetin kendisidir. Kalbi temizlemekten maksat, hikmetin kaynağı olmasıdır.)

Ömer CİVELEK
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

MÜDÜRÜMÜZDEN....

Merhaba Sevgili Gençler,

Eğitimi, “kişinin davranışında olumlu değişiklik oluşturma süreci” olarak tanımlar ilim insanları. Okumak da eğitimin en önemli unsuru diye düşünüyorum. Fakat toplum olarak yeterince okumuyoruz. Ülkemiz okuma istatistiklerinde maalesef çok geri. Bir Japon yılda 25 kitap okuyor, İsveçli 10, Fransız 7 kitap, Türkiye’de ise 6 Türk yılda 1 kitap okuyor.

Bizi okumaktan uzaklaştıran nedir? Teknolojik gelişmeler mi, tembel miyiz? Başka sebepler mi var? Mutlaka sorunun cevabını bulup, bunu aşmalıyız. Ben insanın ve toplumun mutluluk ilacının okumaktan geçtiğine inanıyorum. Okumak ruhun ilacıdır. İnsanı dinlendirir, sakinleştirir, olgunlaştırır. İnsanı bambaşka dünyalara götürür. Kitapla yetişen nesiller, başarı dolu, iyi bir geleceğe koşanlardır.

Sevgili gençler!

İyi bir gelecek ve mutlu insanlar olmak istiyorsak; okumak, düşünmek, buna bağlı olarak tartışmak, sorgulamak ve eleştirmek ve bilim üretmek zorundayız. Böylece gelişecek, çağı yakalayıp, ecdada layık olacağız.

Eğer yaratılış sebebini bilmek, üç boyutlu dünyanın dördüncü boyutunu görmek, madde alemini ve ötesini keşfetmek, iyiliği, güzelliği, doğruluğu, mutluluğu keşfetmek istiyorsan okumalısın.

Bireysel ve toplumsal karanlıktan kurtulmak için; bırak elindeki telefonu, internette sörf yapmayı, sosyal medyada gezinmeyi, televizyon önünde saatlerini harcamayı; kitaba dön ve oku. Allah’ın adıyla oku.

Bu çağrıdan sonra, bu vesileyle bu dergide emeği geçen başta Kültür Edebiyat ve Yayın Kulübü Rehber Öğretmeni Ömer Civelek olmak üzere, bütün öğretmenlerimize ve öğrencilerimize şükranlarımı sunar, mutluluk ve başarılar dilerim.

Allah’a emanet olun.

İshak ÖZDERYA

Araklı Anadolu Lisesi Müdürü

Ahmet olak

Sevgili ğrenciler, insanoğlunun en önemli özelliklerinden birisi de içerisinde taşıdığı merak duygusudur. İnsanda var olan bu merak duygusu, geçmişte yaşanmış olay ve olguları araştırma arzusunu da beraberinde getirmiştir. Geçmişte yaşanan olay ve olguları öğrenen insanoğlu bu bilgilerden yararlanarak geleceği kurgulamak, planlamak düşüncesini de ortaya çıkarmıştır. Zira geçmişte yaşanmış pek çok olay geleceğin aydınlanmasında ve planlanmasında son derece önemli katkılar sağlar.

İbn-i Haldun “Suyun, suya benzediği kadar, geçmiş, geleceğe benzer.” diyerek sanırım bu hususu işaret etmiştir. Bu sözden hareketle geçmişini kullanarak, geleceği planlamak mümkündür diyebiliriz. Tarihin bize sunduğu bu imkan, geleceğe dair yaptığımız planlarımızda, hatalarımızın da minimize olmasına vesile olacaktır.

Yine bu hususta, İngiliz başkanı Churchill “Ne kadar ileriye görmek isterseniz, dönüp o kadar geriye bakmalısınız.” diyerek tarihin önemine dikkat çekmiştir. Olaylara bu çerçeveden baktığımızda, doğru bir tarih öğrenmenin önemi de ortaya çıkmaktadır. Taraflı, tutarsız, çelişkili ve kaynaktan yoksun bir tarih mantığının bizleri şaşırtıcı bir etki yaratacağını da unutmamalıyız.

Bu hususta cumhuriyetimizin kurucusu Gazi Mustafa Kemal Atatürk “Tarih yazan, tarih yapana sadık kalmazsa, değişmeyen hakikat, insanlığı şaşırtacak bir mahiyet alır.” demiştir. Yine Mustafa Kemal Atatürk “Türk çocuğu ecdadını tanıdıkça daha büyük işler başarmak için kendisinde kuvvet bulacaktır.” demiştir. Bu bilinçle hareket eden Mustafa Kemal 1931 yılında ‘Türk Tarih Kurumunu kurdurmuş ve servetinin önemli bir bölümünü buraya bağışlamıştır.

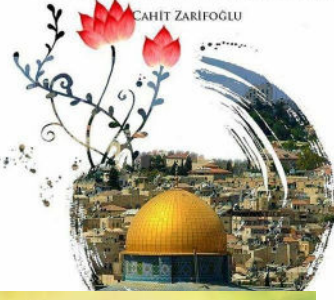
Yukarıda ifade ettiğim gerçeklerden yola çıkarak tarihin, toplumların hafızası olduğunu söylemek mümkündür. Hafızasını kaybetmiş bir toplum ne geçmişten haberdar olabilir ne de geleceğini planlayabilir.

Sevgili ğrenciler, geleceğimizin teminatı önce sizler, sonrada sahip olduğunuz tarih şuurunuz olacaktır.

عَلَيْهِ السَّلَامُ

Gerçek din, ilan ettiğimiz
inancımız değil,
sürdürdüğümüz hayattır.
Sezai Karakoç

ÖNCE YÜREĞİMİZDEKİ KUDÜS'Ü İŞGAL ETTİLER.
BİZ SAVAŞI ÖNCE KENDİMİZDE KAYBETTİK!

Anladım ki: İnsanlar;
Susanı korkak...
Görmezden geleni aptal...
Affetmeyi bileni çantada keklik sanıyorlar.
Oysa ki; biz istediğimiz kadar hayatımızdalar.
Göz yumduğumuz kadar dürüstler
ve sustuğumuz kadar insanlar!
Şems-i Tebrizi

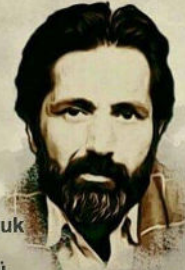
“Bizde
büyük ya da güçlü olan
kazanmaz oğul,
ALLAH
kimin yanındaysa
o kazanır”
Ahmed Akkurt

Okunan Selâ senin değilse
TÖVBEE vaktin var demektir..

Bir insana değer vermek,
Özen göstermek
Ona kıymetli olduğunu
hissetirmek de bir "Kültürdür"
Bunun eğitimi yoktur,
Kitaplarda yazmaz.
Yolu "İnsan" olmaktan geçer...

“
İçim büyük sabırla
haşlandı
İçim, Ey içim! Bu yolculuk
nereye?
Yine bir şehrin ölümünü
başlatır gibisin..

Kimsesiz bir kimse yok herkesin var kimsesi.
Kimsesiz kaldım Medet ey kimsesizler kimsesi.

AVNİ
(Fatih Sultan Mehmed)

Bazen,
Akışına bırakmak gerekir;
Yaprakları,
Suyu,
Mevsimleri,
Olayları, İnsanları...
Ve bekleyip görmek gerekir
sonuçları. .

Şems

“Şu kopan fırtına Türk ordusudur Yarabbi
Senin uğrunda ölen ordu budur Yarabbi
Ta ki yükselsin ezanlarda müeyyet namın
Galib et çünkü bu son ordusudur İslâm'ın...”
Yahya Kemal Beyatlı

Âdeme âdem gerektir âdem etsin âdemi
Âdem âdem olmayınca âdem netsin âdemi

Ziyâ Paşa

“Vardır bunda da bir hayır.”
Teslimiyetini seviyorum.
Geçer gider, sonrasında
ne güzellikler gösterir Yaradan..

Herşeyin ilacı
'ZAMAN'
diyenler, birde
bu kelimeyi
tersten okumayı
deneseler.

Acıbağ

MİLLİ ŞAİR MEHMET AKİF ERSOY'A

Bu millete vatan sevgisini anlatan, hissettiren duyguların bir arada toplandığı bu milli marşı bize armağan eden milli şair Mehmet Akif Ersoy'a sonsuz saygı ve sevgi duyuyorum.

İstiklal Marşı'nın bir daha yazılmaması için milletçe el ele veriyoruz. Bunun en yakın örneği 15 Temmuz 2016 günü darbeye teşebbüs eden bir gruba gösterip bu milletin yıkılamayacağını, her zaman bir çatı altında olacağını, marşımızın ülkenin dört bir köşesinde yan kılınacağını gösterdik.

Milletin birbirine kenetlenmesini sağlayan, yol gösteren bu marş Türk milleti için ileri atılmış en büyük adımdır. Bu adımın atılmasında büyük emekler verdiği için sana teşekkür edip minnettar kalıyorum.

Senin gibi değerli bir insanın adının sadece şiir sonlarında değil, altın harflerle kalplere yazılmasını tüm içtenliğimle istiyor ve destekliyorum...

FATMANUR AKKUŞ 11-E

MÜDÜRÜMÜZLE SÖYLEŞİ

1-Kaç yıldır bu işi yapıyorsunuz?

30 yıllık öğretmenim. 3 yıl müdür yardımcılığı yaptım. 3 yıldır da müdür olarak çalışıyorum.

2- Neden bu mesleği seçtiniz?

Öğretmenlik mesleğini seviyorum. Öğrencilik yıllarımda Edebiyat ve Tarih derslerini çok sevdiğim için Tarih branşını seçtim. Eğitimci olmak kutsal bir işi yapmaktır. Para az fakat sevdiğim için bu işi seçtim.

3- Müdür olmasaydınız hangi mesleği seçerdiniz?

Ben öğretmenim. Bizim için müdürlük geçici bir görevdir. İnanın; öğretmenliği iyi öğrencilerle yapmayı müdürlüğe tercih ederim.

4- Müdür olmak isteyen arkadaşlarımıza ne önerirsiniz?

İyi bir gözlem yapmalarını... karakterleri bu işe uygunsa, talip olmalarını öneririm. Müdürlük görüldüğü gibi değil, sorumluluğu çok fazla. Öğretmenlikteki sorumluluğunuza burada mali ve idari sorumluluk ekleniyor. 15 yıl öğretmenlik yapmayanlara müdür olmalarını tavsiye etmem.

5- Bölgeden bölgeye yönetim farklılığı var mı?

Mutlaka olduğunu düşünüyorum. Okuldan okula bile yönetim farklılığı vardır.

6- 5 yıl sonra okulumuzu nerede görüyorsunuz?

Okulumuzu 5 yıl sonra: daha az sorunlu, sosyal, sportif ve eğitim yönünden daha başarılı görmek istiyorum. Saygı ve sevgi dolu öğrenciler, argo ve küfrün olmadığı, temiz bir okul istiyorum.

7- Tüm gençlere tek bir tavsiye verseydiniz ne olurdu?

Kendinize, ailenize, milletinize, devletinize karşı dürüst olun.

8- Okulumuzun eksikleri nelerdir?

Mali ve yazı işlerini yürüten memur, temizlikçi elemanlarımız eksik. Kapalı spor salonumuz eksik.

9- Öğrencilerle ilişkileriniz nasıl?

Öğrencilerimi seviyorum. Ben görünüşte sert yapıyım; fakat iç dünyamda aslında öyle olmadığımı düşünüyorum. Öğrencilerimle ilişkilerimde mesafeliyim. Sevenim çok olduğu gibi, sevmeyenlerim az olsa da vardır.

10- Türkiye'deki eğitim sistemi nasıl? Sizce nasıl olmalı?

Bu sorunun cevabı çok uzun. Sistemde çok değişiklik yapıyor. Bunların fazla olduğunu düşünüyorum. Son yıllarda okullardaki fiziki iyileştirme bir devrim niteliğinde. En büyük problem; gençlerin hedef eksikliği. İş alanları oluşturup gençleri o yönde eğitmek gerekiyor. Bunu yapamıyoruz.

İshak ÖZDERYA

(Müdür)

BİR DESTANDIR ÇANAKKALE

Yıl 1915... Yer Çanakkale... boğazı geçip İstanbul'a kavuşmak isteyen Avrupalılar, Türklerin vatan topraklarına parlak umutlarıyla ayak bastılar. Bu istek zaten onların ezelden beri yegane arzularıydı. Tarihin en önemli savaşı o gün başlamıştı. Bir kara bulut sarmıştı etrafı, kan kırmızıya boyanmıştı semalar. Yer gök silah sesleriyle inliyordu. Sükun bozulmuş, istihzai bir ihtilal boy gösteriyordu. Türk ordusu müsterihçe saldırıyordu düşmana... Gözünü kırpmadan, mütebessim bir şekilde karşılıyordu ölümü... Asker ve silah sayısı kafi değil, yine de pes etmiyordu Türk ordusu... merminin bittiği yerde sinesindeki imanla saldırıyordu düşmana... Dillerde tekbir, sürekli tekerrür halinde tekbirleriyle sarsıyorlardı düşmanı. Yegâne hedef; düşmanı vatan toprağından def etmektir. Vatan olmazsa ne ana, ne baba, ne yar ne anlamı kalır ki?

Düşman; merhametten mahrum kalmış, adeta dur durak bilmeyen, vahşileşmiş bir orduydı. Üzerimize çökmek istiyorlardı, biçare bırakmak istiyorlardı bizi. İkbalimiz olmasın istiyorlardı... Oysa bilmiyorlardı ki bizde bu imanlı, bu cesur millet oldukça istekleri sadece boş bir tahayyüldü. Türk ordusu vuracaktı onlara en büyük silleyi...

18 Mart gecesi bin başı Nazmi Bey, Nusret Mayın Gemisi'yle yirmi altı mayını boğaza on birinci hat olarak döşedi. Mayınları döşeyeceği yerler ona rüyasında gösterilmişti. Bu, Allah'ın Türklerin yanında olduğunun en büyük işaretlerindendi.

Düşman gemileri boğazdan geçemiyordu. Çünkü her gemi bir mayına çarpıp patlıyordu. Denizde başarılı olmayınca karadan bastırmaya çalışıyorlardı. Son hamlelerini yapıyorlardı. Yavaş yavaş yerlere serilmeye başlıyor düşman askerleri... Koca bir korku sarıyor düşmanı... Ama korkunun ecele faydası olmadı, olmayacak da... Tükeniyor düşmanlar; kimi ölüyor, kimi ardına bile bakmadan kaçmaya çalışıyordu. Daha önce birçok kez olduğu gibi Türk ordusu onları bozguna uğrattıyor.

Bu savaşta 253.000 şehit versek de savaş bizim zaferimizle sonuçlanıyor. Şehit analarının, babalarının gözündeki yaşı cennetten süzülen bir yel kurutuyor. Şehitler, "Üzülme ana! Üzülme baba! Peygamber bize kucağını açtı. Bizi cennetin kapısında karşıladı, Kevser suyuyla yıkadı. Alınlarımızdan öptü... İyi ki şehit olmuşum, yoksa gözüm şehitlikte kalacaktı." diyor. Analar, babalar ev-

latlarıyla gurur duyuyor.

Bir ziya parlıyor gökte. Al bayrağımız dalgalanıyor semalarda. Silah sesleri kesildi. Her ağızda tekbir, "Allah-u Ekber!" Zafer bizim, vatan bizim, bayrak bizim. Müthiş bir koku yayılıyor etrafa; 253.000 şehidin kokusu... "Allah yolunda öldürülenlere 'ölüler' demeyiniz. Bilakis onlar diridirler, lakin siz anlayamazsınız." (Bakara-154) ayetinde de buyrulduğu gibi onlar ölmedi, bizimle buradalar. Zaferi kutluyorlar. Mahremimize değmedi namahrem eli. Büyük bir izdiham, herkes sokaklarda; şükürler ediyorlar... Türkleri iftirak etmek, yok etmek isteyen düşman ayaklar altında yatıyor. Türkler, yeniden tarih yazdı. 1915 baharında parlak umutlarla karaya ayak basan birleşik düşman, 1916 kışında bozguna uğrayarak çekip gidiyor... Ne demiştik; "Çanakkale geçilmez!" Geçilmeyecek! Geçmeye çalışan her düşman bedelini canıyla ödeyecek.

Zekiye TURGUT

10-A

Sevgili öğrenciler;

Geçmişten günümüze bütün öğrencilerin yaşadığı önemli bir kavram olan sınav kaygısına değineceğiz. Sınav kaygısına geçmeden önce sizlere “kaygı” hakkında bilgi vermek istiyorum. Kaygı organizmanın hissettiği bir tehlike algısı sonucu devreye soktuğu doğal bir tepki olarak düşünülebilir. Kaygının çoğu zaman kaynağı belli değildir. Kaygı anında bireyde terleme, hızlı nefes alıp verme, kan basıncının yükselmesi, ağız kuruluğu, sık sık idrara çıkma gibi belirtiler gözlenir. Kaygı çoğu zaman korkularla karıştırılabilir. Korkularımızın kaynağı bellidir. Bir başka deyişle insan çoğu zaman neden korktuğunu bilir ancak neden kaygılandığını bilemez.

Kaygı öğrencilerimizde daha çok sınav kaygısı olarak karşımıza çıkmaktadır. Birçok öğrenci sınav kaygısına yenik düştüğü için sınavlarda başarısız olabilmekte ya da bildiği soruları yapamamaktadır. Kaygı insandan insana değişebileceği gibi durumdan duruma da değişebilir. Yani yapı olarak kaygılı bir kişiliğe sahip olabiliriz veya kaygılı bir yapımız olmamamıza rağmen sınav anında aşırı kaygı yaşayabiliriz. Peki sınav kaygısını nasıl yenebiliriz? Bu soruya cevap vermeden önce kaygının öğrenme üzerindeki etkisinden bahsetmek isterim. İnsan öğrenmesini tetikleyen unsurlardan biriside kaygıdır. Kaygının hep olumsuz etkileri vardır gibi bir düşünce içerisinde olmamamız lazım. Orta düzeyde kaygının öğrenmeye önemli ölçüde etkisi vardır. Sınav anında yaşadığımız kaygının iki sebebi vardır. Birincisi sınav öncesinde öğrenmeye yeteri kadar zaman ayırmamak, ikincisi ise daha sınav bitmeden sınav sonrasında neler olacağı düşüncesine kapılmamak. Yani biz sınav öncesinde orta düzeyde kaygı yaşayıp öğrenmeye yeteri kadar zaman harcarsak ve konuları öğrenme odaklı çalışırsak sınav esnasında kaygıdan uzak durabiliriz. Ya da sınav anında sadece çözdüğümüz soruya odaklanıp sınav sonrasında neler olacağı ile ilgilenmezsek yine sınav kaygısından uzak durabiliriz.

Kaygı sadece bireyin kendi kendine oluşturduğu bir kavram değildir. Sınava hazırlık sürecinde ve sınav esnasında ailenin ve çevrenin tutumu da sınav kaygısını tetiklemektedir. Örneğin ailelerin öğrencinin kapasitesi üzerindeki etkileri ya da çocuğa yönelik tehditkâr tavırları (bu sene senin son şansın gibi) öğrenci üzerinde baskı kurulmasına dolayısıyla sınav kaygısı oluşmasına neden olmaktadır.

Sonuç olarak öğrencilerin sınav kaygısından uzak durabilmeleri için sınava öğrenme odaklı çalışmaları sınav sonrasını her ne olursa olsun düşünmemeleri, sınav anında sadece çözdükleri sorulara odaklanmaları gerekmektedir. Ayrıca ailelerin sınava hazırlık sürecinde çocuklarına destek olmaları onları kaygılandıracak söz ve davranışlardan uzak durmaları gerekmektedir. Her ne olursa olsun hangi sınav sonucunda ne notu alırsa alsın onların kendi çocukları olduklarını asla unutmamalıdır.

Cihan Yavuz

Rehber Öğretmen

:) Ertuğrul Hoca ile Söyleşi :)

1-İlk sorumuz; bu mesleği seçmenizdeki etken ya da etkenler nelerdir?

Bir insanın istidadı, yeteneği ne yönde ister istemez o tarafa doğru yönlenecek. Bizim de yeteneğimiz matematik dalında olduğu için, sosyal yönümüzde kendimize göre iyi olduğumuz için bu mesleği seçtik. Çünkü öğretmenlik sosyal yönü güçlü olması gereken insanların yaptığı bir şeydir. Elimizden geldiğince kendimize uygun mesleği seçmeye çalıştık.

2-Mesleğinizin sevdiğiniz ve sevmediğiniz yönleri nelerdir?

Mesleğimizin sevdiğimiz yönleri şu; matematik bizim eğitim sistemimizde öncelikli derslerden bir tanesi. Etkisi, gücü çok fazla. Dolayısıyla öğrencilerin ilgisi daha fazla fakat sevmediğimiz yönleri ;belli miktarda lisede işlediğimiz matematik günlük hayattan bi-

raz kopuk ayrıca zaman kısıtlamadan, onu hayata uyarlayacak şeyler bulamadığımızdan, yetiştiremediğimizden dolayı çocuklarımız biraz dersi sevmiyorlar, kopabiliyorlar. Çünkü matematik herkesin yapabileceği bir ilim dalı değil. Ama biz lisede ne yapıyoruz? Herkese bu dersi öğretmeye çalışıyoruz. Dolayısıyla da bu tip problemler ortaya çıkıyor.

3-Başarıya ulaşmak için nasıl bir yol izlediniz? Bize bu konuda neler önerirsiniz ?

Şimdi başarı tabi görecelidir. Her meslek belli bir başarı gerektirir. Ben kendi alanımda çok iyi miyim bilmiyorum ama bildiğim kadarıyla şunu söyleyeyim çok çalışacaksın, düzenli çalışacaksın. Eğer öğretmen senin arşivin güzel olacak.. Senden önceki matematik öğretmenlerini iyi gözlemleyeceksin. Neler yapıyorlar? Nasıl ders anlatıyorlar? Eğer özel alanda ders veriyorsan büyüklerinden akıl alacaksın. Dersi nasıl anlatabilirim? Nasıl çocuğa verimli olabilirim? Hangi öğrenciye, hangi düzeyde ders anlatmalıyım? Bunları iyi gözlemleyeceksin. Ondan sonra bunları uygulamaya çalışacaksın. Tabi ki ne kadar gözlemlersen gözlemler eğer sende o yetenek yoksa onu alamazsın. Sonuç olarak; iyi gözlemleyeceksin, çok çalışacaksın ve elinden geldiğince doğru uygulamaya çalışacaksın eğer çok çalışırsan ilerlersin, ona göre sana getirisi artar .

4-Sizce matematik çalışırken nasıl bir program uygulanmalıdır?

Şimdi bizim matematikte en çok karşılaştığımız sorun şu; bizim milli eğitimimizin müfredatı çok ağır. Çok ağır olduğundan öğrenciler bir noktadan sonra kopabiliyorlar. Bizim burada ne yapmamız lazım? Çocukları doğru yani zekalarına göre liselere ayırıp o liselerde ayrı ayrı program uygulanmalıdır. Çok bilgi vermeye kalktığımız zaman ne olur? Öğrenci dersten kopar dışarıya çıkar. Artık derslerde sanki yabancı dil dersi işliyormuş gibi hisseder. Bizim eğitim sistemimizdeki problemler ortaya çıkar. Az bir kesim matematiği yapar. Mesela yüzde onluk bir kesim matematiği yapar, matematikten başarılı olur ama kalan kesim olayın içerisinden dışarı çıktığı için yapamadığı için sevmemeye başlar. Sevmedikçe yapamaz, yapamadıkça sevmeyiz. Bu bir döngüdür. Bu döngünün içine öğrenci girdikten sonra olayın içinde kendini tamamen dışlar. Bu dakikadan sonra yapılacak şey şudur; çocukları az bilen, çok bilen kendi okulunda bile seviyelere ayırıp o seviyelerden başlayıp bir yerlere getirmek gerekiyor. Ne kadar kendi seviyesine göre anlatırsan çocuğu o kadar yukarıya çıkarabilirsin. Onun için biz öğretmenlere bir takım görevler düşüyor.

5-İsteyen herkes matematik yapabilir mi ve matematiği sevdirmek için neler yapılmalıdır?

Herkes matematiği sevebilir. Hayatında işine yarayabileceği, onu hayatın içinde kullanabileceği kadar bilmesi lazım. İşte sorun tam orada başlıyor. Herkes aynı düzey matematik yapar der, ileri düzey matematik anlatırsak sorunlar orada çıkmaya başlar. Dediğim gibi herkes matematiği sevebilir ama bir şartla kendi düzeyine uygun matematiği görecektir herkes aynı matematiği görürse sıkıntı başlar. Bunu niye söylüyorum, bireysel farklılıklar var. Herkesin algılaması aynı noktada değil. Bir çocuğun matematiği yapması onun çok zeki olduğu anlamına gelmez. Sayısal yeteneği yüksektir ve duyuşal yeteneği yüksek olabilir, düşük olabilir. Herkesin yeteneği farklıdır. Herkes yeteneğinin yönüne çalışmalıdır. Bu şekilde matematiği öğrencilerine sevdirebiliriz.

6-Peki hedef belirlerken neler göz önünde bulundurulmalıdır?

Önce bir insan hedefi belirlerken kendini iyi tanıyacak, şartları iyi tanıyacak. Ben matematik dersine girdim . Ben bu matematiği orta düzeyde anlıyorum . Ben tutup matematik profesörü olmaya kalkmayacağım. Benim hangi alanda ilgim iyiye hedefimi ona göre belirleyeceğim . Önce kendimi tanıdım sonra çevre şartlarını tanıdım buradan sonra ne yaptım, hedefimi belirledim. Bu bir meslek olabilir, bir yetenek olabilir; ressamlık, müzisyenlik bir meslek değil. O alanlara yönelebilir veya işte yeteneğine göre bir çocuk matematikle hiçbir alakası yoktur tutup der ki ben mühendis olacağım. Bu nedir, gerçekleşmesi zor bir hayal olduğu için çocuk bunu başaramaz. Başaramadığı zaman ne olur, şu psikolojiye girer; demek ben yapamıyorum, ben yetersizim. Eğer biz çocuklara doğru hedefleri göstermezsek onları yapabilecekleri hedefleri göstermezsek çocukta yetersizlik duygusu oluşur. Bu sadece mesleğine değil hayattaki her düzeyde her hareketine yansır. Örneğin; bir erkek yetersiz-

se bunu eşine yansıtır, eşiyse problemleri olur. Çünkü dış dünyada ezilecek, bunun hıncını kimden çıkaracak? Eşinden, çocuğundan... Bir adam çok iyi bir futbolcudur veya müzisyendir ama biz onu hiç o tarafa doğru yönlendirmezsek ,onu yapamayacağı bir mesleğe yönlendirirsek onu da yapamazsa bu sefer hedefsiz bir insan olur dolayısıyla toplumumuz için problemlili, bir insan olur. Bir devletin, bir ülkenin en önemli özelliği genç nesle, yeni gelen nesli doğru hedeflere doğru yönlendirmek lazım. Her bireyin yetenekli olduğu nokta illaki vardır. Her birey matematik yapamayabilir, her birey İngilizce de yapamayabilir ama bir tanesinde yeteneklidir. O yeteneği doğru şekilde keşfederse ,her birey en iyi olduğu şeyi yaparsa bu sefer toplumca kalkınmaya başlarız .

7-Meslek hayatınızda bizimle paylaşmak istediğiniz ilginç anılar var mı?

İllaki var. Eğlenmeyi, gülmeyi, olayı, aksiyonu seviyoruz. Dolayısıyla okulumuzda binlerce anımız olmuştur. Yanlış yaptığımız olmuştur. Ders aldığımız olmuştur. Ama burada önemli olan şu: Her anıdan ders çıkarabiliyor muyuz? Eğer ders çıkarabiliyorsak öğretmenliğimizi geliştirebiliriz. Ben 7 yıldır öğretmenim, birinci yıl bir davranış sergiliyorum, o an çok mantıklı geliyor ama bir sonra ki yıl düşününce ne hatalar yapmışım diyorum. Her geçen sene bazı yaptıklarımın hata olduğunu anlıyorum. Bir anım var onu size anlatayım. Belki öğretmenliği anlamanız için ... Öğretmenliğimin ilk yılında derslerimde hep öğrencilere “kes, sus” derdim. “Kes” kelimesini çok kullanırdım. Üniversitede hocamızdan alışkanlık kalmıştı. Çünkü matematik disiplin işidir. 24 Kasım geldi. Öğrenciler öğretmenlerin taklitlerini yapıyorlardı. Sıra bana geldi. Çocuk bir şey söylüyor “kes”, bir şeyler söylemeye çalışıyor “kes”. Herkes bayağı güldü. Ama ben şöyle düşündüm; baktım, dedim Ertuğrul bu doğru bir şey değilmiş. Sen bu lafı söylüyorsun ama dışardan baktığında hoş olmuyor. Yani o yapılan skeç bana güzel bir tokat oldu. Ondan sonra hayatım boyunca hiçbir zaman derslerde o kelimeyi kullanmadım, o günden sonra da hiçbir öğrenciye hakaret etmedim. Çok kızdım, sesimi yükselttim ama hiçbir zaman; kes de dahil bir hakaret etmedim. Çünkü eğitim öğretimin en önemli yönü ne biliyor musunuz? Karakterli, ahlaklı bireyler yetiştirmek. Birine alçaltıcı kelimeler kullanırsanız kötü örnek olursunuz, ahlaki yönden aşağı çekersiniz. Onun o ar damarı dediğimiz kişiliğini oluşturan şeyi yırtarsanız o insana en büyük kötülüğü yapmış olursunuz. Kızabilirsiniz, yüksek sesle konuşabilirsiniz, sert davranabilirsiniz, yumuşak davranabilirsiniz. Sonuçta her öğretmenin karakteri farklıdır. Ama onu onurunu kırıcı, ilkokuldaki bir öğrenci bile olsa onurunu kırıcı bir davranışta bulunmamak lazımdır. Ben bunun ikinci ayında farkına vardım. O günden sonra dikkat etmeye çalıştım. İnşallah öyle bir hata yapmamışımdır daha.

ARAKLI GÜREŞ TARİHİ

Araklı’da güreş çalışmaları 1980 yılında Araklı İmam-Hatip Lisesi’ne Beden Eğitimi öğretmeni olarak atanmamla başladı. O dönemlerde hiçbir imkan yoktu spor yapabilmek için. Güreş yapabilmek için ne bir alan ne de minder vardı. Güreş antrenmanlarını okulun kömürlüğünde, öğrencilerin evlerinden getirdikleri mısır yapraklarından (huduşlarından) oluşturduğumuz minderler üzerinde başladık. Gençliğin verdiği heyecanla ve mesleği sevmemizle başlayan bu çalışmalarımızla ilk kez Trabzon’da yapılan il birinciliği müsabakalarına katıldık. Okul şartlarında bu çalışmaları sürdüremeyince çalışmalarımızı okul çevresindeki inşaatların bodrumlarında, öğrencilerimizin evlerinden temin ettikleri eski elbiseler ile sünger karışımından yaptığımız minderler üzerinde sürdürdük. Öğrencilerin ilgisi ile gelen başarılar bizleri Trabzon’da birinci konuma getirdi. Güreş artık bizden sorulur oldu. Güreş sporuna olan ilgi artmaya başlayınca bizleri yeni arayışlara sevk etti. Artık ilçemizde güreş bütün okullara yayılmıştı. İlimizi grup ve Türkiye şampiyonalarında sürekli temsil eder olduk.

Okulun minder alacak maddi imkanı olmadığı gibi yetkililerin de ilgisi yoktu.

O yıllar İmam-Hatip Lisesi’nin fiziki ihtiyaçlarını öğrenci velileri ile okul koruma derneği karşılıyordu. Yeni geldiğinde öğrenci ve öğretmenler okul inşaatında çalışıyordu. Trabzon’da yatılı okulların atık yataklarını toplayıp güneşli havada havalandırıp onların üzerinde güreş antrenmanlarımızı bir dönem daha sürdürdük. Bu şartlarda milli takım kamplarına sporcular vermeye başlayınca başarılarımıza kayıtsız kalmayan okul müdürümüz H. Karabela okul mescidinde güreş çalışmaları yapmamıza müsaade etti. Güreş için çok elverişli olmayan mescitte çalışmalarımızı uzun yıllar sürdürdük.

Bir ilk gerçekleşti . Araklı İmam-Hatip Lisesi 11. Sınıf öğrencisi İbrahim Balcı 1991 yılında Barselona’da yapılan Groke-Rome Dünya Güreş Şampiyonası’nda dünya üçüncüsü oldu.

Artık İmam-Hatip Lisesi bir güreş eğitim merkezi gibi ilçe gençliğine hizmet vermeye başlamıştı. Ortaokuldan mezun olup liselere giden öğrenciler ile lise öğrencilerine de hizmet veriliyordu.

Dünya şampiyonu Selçuk Çebi de bu okulda yetişti. İlk zamanlar babası onun hastalığını öne sürerek derslerine de mani olur gerekçesiyle güreş yapmasını istemiyordu. Zamanla kendisini ikna ettik. 1992 yılında okul mescidinde arkadaşları ile birlikte çalışmalarını sürdüren Selçuk Çebi okulunu, ilimizi grup ve Türkiye şampiyonalarında temsil eder oldu. Kısa sürede başarılı olan Selçuk Çebi 1995 yılında Tokat’ta yapılan Yıldızlar Türkiye Şampiyonası’da Yıldız Milli Takım kampına seçildi. 1998 yılında yıldızlarda dünya şampiyonumuz olan güreşçimiz gençler , ümitler kategorilerinde defalarca dünya şampiyonlukları elde etti. Üç kez büyükler de dünya minderlerinde şampiyon olan Selçuk Çebi iki kez de olimpiyat sporcusu oldu. Halen gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü’nde Gençlik Hizmetleri Öğretim Daire Başkanı olarak Türk sporuna eğitimci ve yönetici olarak hizmet vermektedir.

İtfaiye ve polis oyunlarında iki kez dünya şampiyonu olan Şükrü Alayıldız da bu okulda yetişti. Onlarca sporcunun yetiştiği İmam-Hatip Lisesi’nden Ali Karakuş, Yunus Çakır, Mustafa Çebi, Abdul Yılmaz, Hüseyin Gülay, Abdullah Bacı, Sinan Civelek, Serdar Özbek, Yusuf Çakır, Fatih Kethüda, Hasan Hancı, Celil Bayramoğlu,

Mehmet Yusuf, Mustafa Demir, Ethem Özderya, Sedat Gülay, Coşkun Kudal, Şenol Karlankuş, İsmail Ayazoğlu, Davut Hancı, Hüseyin Aslan, Muhammet Ali Aysan gibi güreşçiler yetişti. 2002 yılında ayrıldığım İmam-Hatip Lisesi’nden Cumhuriyet İlköğretim Okulu’na geçtim. On bir yıl bu okulda öğretmenlik yaptım. Bu süre içerisinde ilkokul 3 ile 8. Sınıf öğrencilerini kapsayan yaş gruplarını eğitime aldım. Ana okulu binası, Halk Eğitim Müdürlüğü binası, eski Araklı Ticaret Lisesi binaları ile Araklı kapalı spor salonunda devam etti.

11 yıl Cumhuriyet İlköğretim Okulu’nda görev yaptıktan sonra Araklı Anadolu Lisesi’nde beden eğitim öğretmeni olarak hizmet vermeye başladım. Bu okulda görev yapmaktayım şuan. Güreş faaliyetlerimiz bu okulda da devam etmektedir. Güreş çalışmalarımız Araklı Belediyesi güreş salonunda, ilköğretim okullarından ve liselerden gelen öğrenci grupları ile sürmektedir. Çalışma yerimiz yoğun ihtiyaca cevap vermemektedir. Artık çalışmalarımızın daha modern, sağlıklı ve uygun bir ortamda sürdürülmesi gerektiğini düşünüyorum.

Aydın ÖZKAN
(Beden Eğitimi Öğretmeni)

O ŐEHİR ÇANAKKALE

Belki de daha on beş yařında
Göğsünü siper ediyor kurřuna
Anası yemek hazırlamış beklerken
Şehit haberi geliyor kulağına.

Őehri kurtaracak tek bir mermi
Kimse taşıyamadı senin gibi
Onbaşım yapamazsın dediler ama
Tüm gücüyle sırtladı, kurtardı Őehri.

Kalplerinde bir kurřun izi
Kanlar akıyor dizi dizi
Kalbimiz kan ağlıyor ama
Özleyecek bu millet sizi .

Savaş zafer ile sonuçlandı
Türkler bu Őehri kurtardı
Çok Şehit verdik ama
Bu Őehir bizimdi, bizim kaldı.

“Çanakkale geçilmez!” dendi, geçilmedi.
Kimse bu millet gibi savařmadı belki
Kalpleri vatan, millet, bayrak sevgisiyle dolu
bu millet
Düşmanları bu Őehirden sildi.

Merve BAYRAM

9-A

GÜNLER-

O gün günlerden vatandı
O gün günlerden namustu
O gün günlerden bayraktı
O gün günlerden 18 Mart'tı

Hainler gözünü dikmiřti bize
Ama gücü yetmedi dine
Bu vatan bu toprak kutsaldı bizde
Çanakkale geçilmez

253.000 ana
Evladını hiçe saydı
Yandı ne yürekler yandı
Çanakkale geçilmez

Abdülkadir AKTAŐ

9-A

DEĞERLİ OKUYUCULAR

Artık eve dönüyoruz. Yalnız kendimize değil bütün insanlığa ve yüceliğe yeniden tattırmak için, bacalarından temellerine kadar İslam'la yoğrulmuş evimize dönüyoruz. Şimdi bütün maharet sırtımızı düşünmana dönmemekte...

(Cahit ZARİFOĞLU)

Değerli okuyucularımız, ülkemiz üzerine oynanan oyunları bozmak için bir günümüz diğerinden daha üstün olmalıdır. Bizi bundan alıkoyan unsurları yok ederek tembellik illetinden kendimizi ve toplumumuzu kurtarmanın yollarını bulmalıyız. Bir memleketi kundaklamaya niyet edenler, o memleketin öz evlatlarını ya satın almak ya da kandırmak suretiyle politikalarını gerçekleştirirler. Bunu da değişik şekilde yapmaktadırlar: dizilerle, amaçsız programlarla, amaçsız kitaplarla, içki şişeleriyle ve daha farklı yöntemlerle imanımızı esir alarak ya da bilinçsizlik içinde yoğurarak gerçekleştirmektedirler. Biz ise, bunlara engel olabilecek tek nizam olan İslâm'ın hâkimiyetinin sağlanacağı, berrak, temiz, saf ve saadet dolu bir hayatın inşasına çalışıyoruz. Gelişmemiz, sayımızın artması, inananların maneviyatlarının kuvvetlenmesi bakımından, düşmanlarımızın kahrolması ve bizden daha çok korkmaları bakımından da bü-yük önem taşıyor. Ancak dersine girdiğimiz sınıflarda gözlediğimiz en büyük endişe okumanın ya da yazmanın kendilerine külfet oluşturduğu fikrinde olan öğrencilere rastlamaktır. Bu külfetin verdiği zarar da kundaklanmaya ya da satın alınmaya müsait beyinler vücuda getirmesidir. Bu durumu düzelttiğimizde toplum adına çok şeyin de düzeleceği kanaatindeyim. Artık elimizi taşın altına sokup düşünmek vaktidir. Zira topu, tüfeği, tankı ve füzesi olmayan istila metotları ve imha çareleri bölücülük ve yıkıcılık politikası, Türk milletinin yapısına her za-

mankinden daha şiddetle doğrultulmuştur. Bu durumda bize düşen ise uyanık, eğitilmiş, imanlı, ahlaklı ve gayesinin şuuruna varmış gerçek münevver ordusu gençler yetiştirmektir. Mazlumları eğer inançsız toplumlara mahkûm edersek ortaya bugünkü Ortadoğu manzaraları çıkar. Çünkü inançsız toplumların merhameti yoktur. Ezanların güven içinde okunması, namazların güven içinde kılınması ve mazlumları korumak için imanlı, inançlı nesiller gerekli. Bu şekilde ancak kurtuluşu gerçekleştirecek diriliş erleri tezahür edecektir. Bu diriliş erlerimiz, memleketimizi kundaklamaya çalışanlara işte o zaman fırsat vermeyecektir. Samiha Ayverdi'nin bir konuşmasında dile getirdiği bir olay dikkatimi çekti. Bir yılbaşı akşamı evinin kapısını çalan üç genç hakkında ilginç tespitler yapıyor. Gençler kapıyı çalıyor ve Samiha Ayverdi'den para istiyorlar. İsterlerken şu psikoloji içinde olmaları üstadımızın dikkatini çekiyor. Yılbaşı hürmetine daha fazla para vermesi bekleniyor. Sanki bizim kültürümüzde bugüne özel hususlar varmış gibi. Para verdiği zaman gençlerin bu parayla geceye özel eğleneceklerini anlamış olmalı ki onlara sorular yöneltiyor. Sorular aslında dikkate değer. İlkine Peygamberimiz kim diye soruyor? İlk sorduğu genç "Allah" yanıtını veriyor. İkinci genç "Ali" diye cevap veriyor. Üçüncü genç ise yanıt vermeyerek boynunu büküyor. Bu olay 1956 yılında yaşanıyor. Gençliğimiz daha o günden başlanarak nasıl yozlaştırılma içine çekildiği ya da nasıl bir gençlik hayal edildiğini göstermek adına önemli bir örnek olduğunu düşünüyorum. Aynı sürecin benzeri bundan iki ya da üç yıl önce televizyonda izlediğim bir programda gördüğüm olayı aklıma getirdi. El-hamdülillah çoğunluğun Müslüman olduğu bir ülkede yaşıyoruz. Televizyoncular da bunu kullanarak ramazan ayında sokağa inip halka mikrofon uzatıyorlar. Mikrofondaki yöneltilen soru ise inan-dıkları dinin ve İslam'ın beş şartından biri olan "Kelime-i Şehadet" in anlamı. Ama çoğunluk bu soruya yanıt veremiyor. Bu neyi gösteriyor? Bazı dini yönlerimizin içi yontulmuş ve hemen hemen söylediği şeylerin anlamını bilmeyen bir inanç toplumu vücuda getirildiğidir. Toplumumuz ne zaman evlilik programlarından olur olmaz dizilerden kurtulup Asım'ın nesli olmaya karar verecek? Asım'ın nesli diyorum çünkü diğer bir üstadımız Mehmet Akif daha devletin temelleri atılma sürecinde Kur'an okuyan ve anlayan nesilden bahsediyordu. O aranan neslin temellerini yeniden inşa etmek için yola çıkmaya var mısınız?

Ömer CİVELEK
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

KANUNİ SULTAN SÜLEYMAN'IN MACARİSTAN FETHİ

Osmanlı Devleti'nin Kanuni Sultan Süleyman'a gelene kadar yüksek bir başarı tarihi vardı. Osmanlı Devleti her ne kadar güçlü bir devlet olsa da bunun yanı sıra teokratik bir devlettir. Bu sırada Kanuni Sultan Süleyman, Macaristan'ı almak için bir bahane arıyordu ve Osmanlı elçilerini Macaristan'a gönderdi ve Macar kralı Osmanlı elçilerini öldürmüştü. Bunun üzerine Osmanlı Macarlarla Belgrat Sahası'nda karşı karşıya geldiler. Savaşı yenen Kanuni, ordusunu alıp geri döndü. Avusturalya kralı, Macar kralının kız kardeşiyle evli olduğundan Avusturalya kralı Macaristan'da hakkı olduğunu düşünerek ve hülyalar kurarak Macaristan'da krallığını ilan etti. Osmanlı Ordusu geri dönerek savaşı bu sefer Avusturalya ile tekerrür etti ve o savaşı da kazandı. Kanuni Sultan Süleyman, Avusturalya'ya göz dağı vermek için Viyana'yı da kuşattı. Sonrasında Avusturalya'nın bir kısmını da kuşattı. Bu kuşatma ne yazık ki ancak askerlerin yorgunluğundan ve mai semadan şebnem döküldüğünden uzun sürmedi. Bunun üzerine Kanuni, ordusunu alarak Osmanlı'ya dönmeye karar verdi. Kanuni, Macaristan'dan çıkar çıkmaz Avusturalya kralı tekerrür ederek Macaristan'da krallığını ilan etti. Kanuni bunun üzerine Macaristan'a sefer yaptı ve Macaristan'daki Avusturalyalıları geri püskürttü. Kanuni müsterih bir şekilde şöyle bir karar aldı: Macaristan'ın bir kısmı Avusturalya'nın olacak bir kısmına Erdel Devlet'i kurulacak, kalanı da Osmanlı'ya kalacak. Bunun üzerine Avusturalya kralının başında bir ziya parladı ve baktı ki ben Osmanlı'yı biraz daha zorlarsam Macaristan'ın tamamını bana vermek zorunda kalacak diye düşünerek Erdel Devleti'ni ele geçirerek yine Macaristan'da krallığını ilan etti. Kanuni düşündü, taşındı " Bu Avusturalya neye güveniyor?" diye sordu kendi kendine ve sonucu Almanya Devleti Almanya'ya saldırmak için bir bahane arayan Kanuni'nin fırsat ayağına gelmişti. Fransa kralı Fransuva'yı, Fransa esir almıştı ve Fransuva'nın ailesi Kanuni'ye yardım mektubu yazdı ve bunun üzerine Kanuni Almanya'ya doğru sefere koyuldu. Avusturalya'nın içinde ordusuyla geçen Kanuni'nin önüne Avusturalyalılardan bir Allah kulu bile çıkmadı ve tabi ki Almanya'da da öyle... Bunun üzerine Avusturalyalılar ve Osmanlı bir antlaşma imzaladı. İstanbul Antlaşması. Antlaşmanın maddeleri şunlardı: Avusturalya Macaristan'ın iç işlerine karışmayacak ve Kanuni diğer iki maddeyi istihza edencesine şöyle koydu; barış süresine Avusturalya karar verecek. Bir diğer madde Avusturalya kralı, Osmanlı'nın vezirine denk sayılacaktı. Bu kararları Kanuni hem biraz üstünlük göstergesi olarak hem de biraz sükun için vermişti. Bu antlaşmadan sonra Kanuni, Osmanlı'ya döndüğünde Avusturalya, antlaşmayı bozup Macaristan'ı tekrar ele geçirdi.

Kerem ERBAY

10-A

[ATMA TRK]

Atma türki atarum
Yreęuni yakarım
Eski aruklarumi
Boęazuna takarum
Daha eskilerini
Hırtlağuna sokarım

Haburadan aęaęa
Endum yali ırmaaa
Geldum seni almaa

Oy dereler dereler
Neler bilurum neler
Her birini söylesem
Her biri yürek deler

**Oy emine emine
En tarlanun dibine
Al bir avuç lahana
Goy kazanun dibine**

Haburası neresi
Maakalima deresi
İstedum da vermedi
Yesun oni nenesi

Atma türki atarum
Yreęuni yakarım
Eski aruklarumi
Boęazuna takarum
Daha eskilerini
Hırtlağuna sokarım

Haan bir kız kaçacak
Yan basar ayaęuni
Ener ahıra bakmaz
İneęunun baęuni
ıkar eve de koymaz
Yemeęunun yaęuni
Gya annesi bilmez
Kızunun meraęuni

BİR ZAMAN İZAFİYETİ

Gecesi lacivert çalan bir deniz , ışığını yitirmiş bir sonbahar sabahı. Güneş doğmaya utanmıştı. Galiba bu yüzdendi ki gökyüzü ağlıyordu. Zaman izafî bir teori olmaktan çıkıp sonsuzluğa uzanacaktı. Zaman işte tam da dokuzu beş geçe kilitlenecekti. Bu kilit yıllarca sevgiye hiç bitmeyecek daha da artacak bir gurura zincirlenecekti. Bir destanın sonu gelmeyen cümlesiyle tüylerimizi diken diken edecek kahramanlık öykülerini dizecektik. Emanet bıraktıklarına sahip Türk gençleri olarak gittiği yolu ortak noktada buluşturan yollar yapacaktık. Barışı, özgürlüğü adım adım kavuşturacaktık onun yoluna. Gerekirse dinlediğimiz, okuduğumuz kahramanlıklara bizler de yenisini yazacaktık. Çünkü biz Mutfaka Kemal'in çocuklarıydık. Bayrağına sevdalı , vatan toprağına aşık yiğitler olarak marşlarımızı dilden dile, gönülden gönüle hep aynı içtenlikle söyleyecektik. Ne mutlu Türk'üm sözünün hatırasına sadık kalıp ayaklarımızı daha sağlam basacaktık. Gözleri gibi gök mavisi yarınları bize bırakıp giden bir devri her daim yaşayacaktık. Ölümün ölümsüzlüğü Ata'ya selam olsun!

İREM ŞAHİN 12-C

İNSTAGRAM GÜNLÜĞÜ

**UÇMAYI
ÖĞRENEMEDEN
GÖÇMEYE MECBUR
KALMIŞ BİR
KUŞ GİBİ KALBİMİZ.**

CAHİT ZARİFOĞLU

Kalbi olanın
elbette hüznü vardır,
hüznü olanın
sığındığı 'Rabbi' vardır ...

*"Herkes tarafından anlaşılmak isteyen,
hiç kimse tarafından anlaşılmaz."*

Cemil Meriç

Anladım ki; İnsanlar;
Susanı korkak...
Görmezden geleni aptal...
Affetmeyi bileni çantada keklik sanıyorlar.
Oysa ki; biz istediğimiz kadar hayatımızdalar.
Göz yumduğumuz kadar dürüstler
ve sustuğumuz kadar insanlar!

Şems-i Tebrizi

KASIM

Mustafa Kemal sadece onun adı
O, milletin tüm varlığı
Yaşadı, yaşattı memlekete bağımsızlığı
Onu bizden aldı hüznünlü bir Kasım ayı.

Sustu fırtınayı andıran coşku sesleri
Aldı yerini hüznün gölgeleri
Sardı kor ateş tüm bedenleri
Esiyor, şimdi sonbaharın acı yelleri.

Bir yıldız daha kayar semadan.
Kararsın bu dünya, ışık kaybolsun.
Sussun çalan sesler,
Göçtü bir kahraman bu dünyadan.

Sen ışık oldun o kör karanlığa.
Hangi merhem çare olur yaramıza.
Hiçbir mucize yetmez vuslata,
Yalnız özlemek düşer payımıza.

Kapandı sonsuzluğa o mavi gözleri
Kayboldu gösterişli büyük heybeti
Unutulmamalı ki adı sürer, şanıyla ebedi
Kalbinde yaşatır onu daima Türk Milleti.

Melisa TUTUŞ

ÖZGÜRLÜĞÜN SESİ

Gurur kaynağımız, milli marşımız, istiklal marşı... Özgürlüğün en net anlatıldığı gün Mart'ın 12'si. Belki bir başkası tarafından başka bir şekilde de anlatılabilirdi. Ancak bu kadar güven duygusu ve vatan tutkusu verebilir miydi, orası meçhul! 'Korkma!' diye başlıyor anlatmaya. Cesaret ve özgüvenle bize korkmamayı öğretiyor. Kahramanlarımızı anlatıyor. Kahramanlık, öyle basit bir kahramanlık değil, her toprağın, her karışın tırnaklarla kazınarak, kanla, göz yaşıyla alındığı bir kahramanlık. Bunu da ancak Mehmet Akif böyle içten anlatabilirdi.

Mehmet Akif'in aklında ne para ne de ün kazanmak vardı. Hedef belliydi, hedef vatandı. Giyecek bir paltosu bile yoktu belki ama ö ödülü yine de kabul etmedi. Bu marşı ödül için değil, vatan uğruna, bizlere armağan etti. Bu koca yürekli adam, bizi karanlıktan aydınlığa ulaştıran, esaretten özgürlüğe getiren adam.

İstiklal marşını bizlere armağan ettiği için Akif'e minnettarız. Özgür olmayı, kimsenin kölesi olmadığımızı, bağımsız olduğumuzu onun sayesinde her an, her saniye al sancığa bakarak haykırıyoruz. 'Korkma! Sönmez bu şafaklarda yüzen al sancak!' diyoruz. Gerçekten de sönmedi, söndüremediler. Kimsenin buna gücü yetmedi, yetmeyecek. Aslında her satırın tek tek bir anlamı var. Bu anlam, bizi biz yapan anlam. Bizi millete kenetleyen anlam.

Merve İSKENDER

12-B

KIZIL SEMA

Kırmızı, gökyüzünden damla damla akan kana, kara topraklarında çukur çukur biriken o şehit kanına bak. Parmak uçlarında biriken düşman kanıyla vatanını selamlayan o şehitlere bak ölümün gerçeği ve hayatın yalanı arasında sendeleyen o yüzlere bir bak. Bak ki vatan gerçeği nedir öğren. O yüzlerdeki kırmızı gölgeyi , yorgun ama zafer kazanan gururlu gülümsemeyi gör. Cumhuriyet için, vatan için feda edilen bedellere, canlara, arkadan ağlayanlara iyi bak ki gökyüzü bir daha mavisini kızıla boyamasın.

Kaldır kafanı etrafına bak. Baktığın gökyüzü, ciğerlerine çektiğin hava hepsi vatanın sana verdiği hediye değil mi? Oturduğun sıralar, yazdığın kalem , sildiğin silgi. Cumhuriyetin getirisi değil mi ? Kara toprağından, ağaçları bir ressam misali boyayan yeşil renginden, semaya uzanan mavi cennetiyle atalarımızın bıraktığı emanet, baş tacı, göz nuru değil mi? Vatanın gün doğarken karanlığına açan güneş, gün batarken mavi gökyüzüne vurulan kızıl fırça darbesi değil mi Cumhuriyet? Var olan yurdunun karış karış toprakları, sabah rengarenk uyanan papatyası, goncası, karanfili... Toprağına aşık ağaçları, suyuna hasret balıkları, havada süzülen bir damla uğruna gönül koymuş güvercini, martısı, leyleği... yurdunun kokusuna sevdalanmış Emir'i, Zeynep'i, İbrahim'i...bu vatan emanet değil mi? Mustafa Kemal Atatürk'ün " Ey yükselen yeni nesil! Cumhuriyet'i biz kurduk, onu yükseltecek ve yaşatacak olan sizlersiniz!" demiştir. Cumhuriyet bize emanetti. Taşı, toprağı, ufku , belli olmayan semaları bizim varlığımızın sebebi, belki de var oluşumuzun sınavıydı. Şimdi bir bak gökyüzüne uçsuz bucaksız maviye bak bir. Bu topraklar Cumhuriyet için şaha kalkan vatan sevdalılarının akan kanlarına bir bak. Şehit olan babasının arkasından "Benim babam şehit mi oldu, cennete mi gitti şimdi?" diye ağlayan, yanaklarından boncuk boncuk dökülen gözyaşlarına sahip olan Ömerlere, asker olan babasının şehit olacağını bilmeden ona sıkıca sarılıp, sol göğsünün altındaki mabede sığdırmak isteyen Osmanlara, şehit babasıyla uçurduğu uçurtmanın son uçurtma olduğunu, özgürlüğünü son kez ilan ettiğini bilmeden başka bir özgürlüğe kucak açan küçük Fatmalara, arkadan dökülen göz yaşlarına bak.

Sonra tekrar düşün. Kafanı semadan indir. Kara toprağına bak yurdunun. Cumhuriyet'in zor kazanıldığını gör. Ne kadar zorsa kazanmak bir o kadar da zor elde tutmak. Sarılacaksın yurdunun topraklarına, vermeyeceksin düşmanlarına. Nur kokan topraklarında şehit kanı, kardeşinin kanı var. Ne demiş Mithat Cemal Kuntay;" Bayrağı bayrak yapan üstündeki kandır, toprak uğrunda ölen varsa vatan-
dır.

**CEYDA SILA
ÖZTÜRK
11-C**

**Bin doğru yapsan da
bir yanlışını konuşurlar.**

Sadi Şirazi

**Bir muammadır
"AŞK"**

Kiminin vicdanına
atılan taş, kiminin
fakir gönlüne katılan aş,
kiminin de gözünden
akıtılan yaştır, "AŞK"

H.z.Mevlana

Allah sana kötülük yapanın cezasını
verirken, bazen senin görmeni
istememez. İnsanın sonuçta egona
yenilip, oh olsun dersin de, içine
fitne eklenir diye. Uzakta, sen
görmeden halleder. Bazen de
süreci uzatır, sana unutturur, ona
ise yıllar sonra toplu bir ceza verir.
Kimin, neyi, ne kadar hak ettiğini
sen bilemezsin. Bilme ki düşman
gibi pusuda bekleme! Sen sadece
iyi insan olma mücadelesi arttır.

**"AŞK'a uçarsan
kanatların
yanar"**

Sadi Şirazi

**"AŞK'a uçmazsan
kanat neye
yarar?"**

Mevlana

**"AŞK'a varınca
kanadı kim
arar?"**

Yunus Emre

DUYUN SESİMİZİ

Ezan sesleri semalardan duyulur oldu
Küçük bebeler uykusundan uyanır oldu
Zaman durdu
Millet küllerinden yeniden doğdu
Bu tarihin adı 15 Temmuz oldu

15 Temmuz milletin zaferi oldu
Can verdik, canlarını aldık
Arkamızdan iş çevirdiler, oyunlarını bozduk
Biz milletiz! Canlarımız uğruna canımızı veririz
Biz, silah bize tutulduğunda namlunun ucuna gelenler
Siz ise o silahı görünce kaçıp gidenlersiniz.

Biz milyonlarca insan tek yürek
Siz binlerce insan
O tek yürekten korkanlar
Şimdi duyan seslerimizi
Geliyor vatan uğruna canını ortaya koyanlar
Yıkılacak tek tek Türk'ün karşısında duranlar!

Biz anayız, biz babayız
Biz dostla dost, düşmana düşmanız
Biz o gece selaları okutan
Siz ise o selaları hiçbir zaman susturamayan
Biz o bayrağı Allah kayna çıkaranlar
Siz ise o bayrağın gölgesi altında boğulanlarsınız.

SENİ BEKLİYOR

Küçük bir çocuk, karanlıkta
Bilgiye, sevgiye aç, bin bir umutla
Senin hayat olmanı bekliyor.

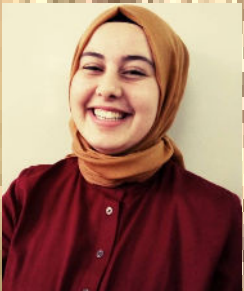
Uzakta bir çift göz ağlamaklı
Her şeyden habersiz .
Susmuş, kurumuş dudakları
Senin konuşmanı bekliyor.

Karanlıkta bir ışık
Titreyen kalbiyle yolunu şaşırmış.
Korkulu, ürkek, hüznü
Geleceğin günü bekliyor.

Küçük bir çocuk, elinde bir demet çiçek
Senin tebessümün için
24 Kasım'ı bekliyor

İrem DENİZ

12-E

Hatice DANIŞMAZ

10-C

MECZUP ALİ OSMAN

Bu kişi on yıl öncesine kadar Araklı'da yaşamış, halk tarafından pek itibar görmeyen, "deli" diye nitelendirilen, içine kapanık, sade bir hayat sürdüren, manen üstün bir kişiydi.

Bir gün balık avlamak için Araklı Limanı'ndan denize açılan gırgır teknesi (büyük balıkçı teknesi) palamut ve hamsi avlamak için

balık sürülerini takip ederken kıyıda uzaklaşmışlar ve bir balık sürüsüne ağ salmışlar. Hava hafif sisli ve hafif rüzgarlıymış. Bunlar ağ toplayana kadar hava iyice bozmuş, deniz dalgalanmış. Denizci tabiriyle, " hava patlamış." Ağ toplamışlar, balıkları tekneye almışlar ve tam yol limana gelmek için hareket etmişler. Fakat o zamanlarda balıkçı teknelerinde radar olmadığı için yoğun sis nedeniyle rotlarını şaşırmışlar. Saatlerce denizse yol almalarına rağmen hesapladıkları gibi bir türlü limana ulaşamıyorlarmış. Mürettebatın gitgide sınırları bozulup umutsuzluğa kapılıyorlarmış. Bir yandan da dalgalar gitgide büyüyerek baş edilemez bir hal alıyormuş. Tam o sırada Ali Osman, o sade ve saf haliyle geminin ön ucunda tayfaya görünerek; " şu tarafa gidin!" diye işaret vermiş ve gözden kaybolmuş. Mürettebat buna uyup uymamakta tereddüt etmiş. Ancak birbirlerine, " Benim gördüğümü sen de gördün mü?" demişler ve herkesin onu gördüğüne mütabık kalmışlar. Başka da çareleri zaten olmadığından Ali Osman'ın işaret ettiği yöne doğru yol almışlar ve bir süre sonra Araklı Limanı'na bitkin bir halde ulaşmışlar. Sevinçle birbirine sarılmışlar.

Bu olayı Araklıdakilere anlatmışlar. Ondan sonra duyan, Ali Osman'a davranışlarını değiştirerek itibar etmeye başlamış. Fakat Ali Osman, onlara yüz vermeyerek kendi sade yaşantısına devam etmiş. Günü gelince de hakkın rahmetine kavuşmuş.

ÇANAKKALE ŞEHİTLERİ

Din duygusu olmadan,
Vatan diye coşmadan,
Tekbirlerle kořmadan,
Çanakkale içinde olmaz ki böyle zafer

Alındaki terini denizlere dökmeden,
Mermi yağmurunda "Allah " deyip ölmeden,
Son kalan kanı ile bayrağı sulamadan,
Çanakkale içinde olmaz ki böyle zafer

Arkadaşlar içi kendini vurdurmadan,
Merminin önüne göğüs gerip durmadan,
Düşmanın üzerine tekbirlerle koşmadan
Çanakkale içinde olmaz ki böyle zafer

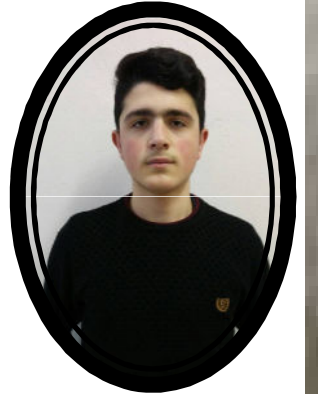
Çanakkale içinde Seyit gibi olmadan ,
İki yüz kırk kiloyu sırtlanıp taşımadan ,
Cephelerin önünde gece gündüz yatmadan,
18 Mart gününde zafer ilan edilmez.

İki yüz elli bin şehit
Ey şehit oğlu şehit
Atan bu toprak için
Canını verdi Seyit.

Çanakkale geçilmez!
Türk ordusu yenilmez
Din ve Allah sevgisi,
Kalplerimizden silinmez!

Vatan, millet uğruna,
Can vermekten çekinmez
Bu iman duygusuyla,
Çanakkale geçilmez!

Ellerinde silah,
Kalplerinde iman,
Ağızlarda tekbiri,
Bir an eksik edilmez!

Kerem ERBAY

1. Kendinizi bize tanıtır mısınız?

1971 Araklı doğumluyum. İlkokul, ortaokul ve liseyi Araklı'da okudum. Çocukluğum Araklı'da, Limana yakın yerlerde geçtiğinden denizle çok içli dışlı bir şekilde geçti. Her gelişimde önce limana uğramaya çalışıyor olmam sanırım çocukluğuma duyduğum özlemle izah edilebilecek bir durum... Araklıspor'da futbol oynamayı denedim ama sanırım koşmayı pek sevmediğim için o yarım kaldı. Yüzme meraklısıydım ama Araklı'da denizde disiplinsiz, kuralsız, televizyondan ve birilerinden gördüğümüz stillerle yüzdük. Çok faydasını gördüm bedensel olarak. Çok isterdim profesyonel yüzücü olmayı ama şartlar ona uygun değildi maalesef....Müzik merakım vardı, 2 gün saz, bağlama kursu açıldı, kapandı, oradan kaptığım bir kaç şeyle şimdi kendime çalışıyorum. Kemançeyi de az biraz çözdüm. Bunları anlatma sebebim, imkansızlık diye bir şey var ama imkansızlıkları yenmek için imkan her zaman var... Hayal kurmaya ise engel yok. Sahilde yürürken çok hayal kurdum. Size de tavsiye ederim. Sonra KTÜ HARİTA MÜHENDİSLİĞİ, askerlik.. İstanbul'a gelişi, sigorta sektörü, evlilik... Babalık...

Kısaca böyle:)

2. Trabzon ve Trabzonspor'un hayatınızdaki yeri hakkında neler söylemek istersiniz?

Şu an hayatımın en önemli unsuru. Ailemden sonra tabii. Önceliklerimizi iyi belirlememiz lazım. Hiçbir şeyin aileniz, sevdiklerinizin önüne geçmesine izin vermeyin, ihmal etmeyin... Lakin futbol taraftarlığının da ilerisinde Divan üyesi oluşum, Trabzonspor'u ulusal medyada temsil gibi sorumluklarım artınca zamanımın büyük bir bölümünü işgal eden bir sevgiye dönüştü durum. Bunu da itiraf etmeliyim. Onunla üzülen, onunla sevenen, tipik Trabzonsporlu ruh hali bende de var kısaca:)

3. Spor yorumculuğu maceranız nasıl ve ne zaman başladı?

Bordo mavi. Net internet sitesine üye olduktan sonra süreç başladı. Planlı bir şey değildi. Yazmayı seviyordum. Orada da fark edildi sanıyorum. Ana sayfaya yazmam istendi, yazdım. Beğenildik, fark edildik... Sonra Prof. Hakan Kulaçoğlu o dönem fotomaç yazarı bana "artık bir gazetede yazmalısın" diye mesaj atınca hayatımın değişiklik süreci de tamamen başlamış oldu. Fotomaçta yazmaya başladım yaklaşık 8 yıl olmuş. Sonra Lig radyo, a spor... Böyle..

4. Gençlerin spora yönelebilmesi için neler önerirsiniz?

Bizim dönemlerle şimdiki dönem arasında dağlar kadar fark var. Çocukları aileler yönlendirecek, gençleri ise kendiler sanırım... Hentbol için yaş ve fiziğimin uygun olduğunu söyleyen bir abimiz var. Araklı'da, profesyoneldi o, 24 Şubat takımında. Yol ve ulaşım nedeniyle gidemedim mesela. Şimdi gençler için her şey daha müsait. Gençlerin sporsuz gün geçirmeleri bedenlerine haksızlık. Geleceklerine haksızlık... Yazın deniz, yürüyüşler, her şey var memlekette. Dediğim gibi çocukluk aşamasında aileler, gençlik döneminde ise düzenli spor için illa da salon sporları gerekmiyor. Memlekette bakkala ekmek almaya gitmek bile spor. Ne istediğimiz önemli yani. Ayrıca bu eğitim sistemi çarkına girildiğinde aynı anda sporu profesyonel yürütmek pek kolay iş değil. Aman neyi daha çok istediğinizi ve yeteneklerinizi güvenilir insanlardan da teyid ediniz. Sonra pişman olmayın.

5. Son yıllarda Trabzonspor'un başarısızlığını nelere bağlıyorsunuz?

Özden uzaklaşma, endüstriyel futbolu yanlış yorumlama ve gelinen son aşamada borç batağı içinde yaşam mücadelesi.... Trabzonspor üretmeli dedik. Tepkiyi Trabzonsporlulardan aldık en çok. Kendine düşman bir takım olduk. Yusuf ve Abdülkadir bu tepkilere cevap olarak güzel geldiler. Alt yapı, toprak üretiyor dedik. Sorun üst yapılarda iş bilmez, parasıyla şöhret olan yönetim anlayışının menejerlere teslim ettikleri transfer düzenleri... Futbolcular bu işi para için yapıyor ve paraları ödenmeyince yavaşlayan bir sistemler manzumesi. Duyguları var elbet ama para da herkes gibi onlar için de önemli. Kulüpler ödemeleri yapamayınca sistem de yavaşlıyor. Özetle üretmek, üretmek, üretmek... Yabancıya karşı değilim, ürettiklerinin yanına en iyi yabancıyı almak taraftarıyım. Yabancıda da az ama yine öz diyorum. Tabii bir de başarılı olduğun anlarda da önünün kesilmesi durumu var... Onu da unutmamak hatta en başköşeye yazmak lazım.

6. İlerde Tranzonspor'da yönetici olma düşünceniz var mı?

Neden olmasın... İhtiyaç duyulursa, şartlar oluşursa, kısmet diyelim. Ama ben medya tarafında hizmet vermemin daha doğru olduğuna inanıyorum şu an. Oralarda da olmamız lazım...

7. Spor dışında müzikle ilginiz olduğunuzu biliyoruz. Bu ilginin hayatınızdaki yeri hakkında neler söylersiniz?

Yaş 50'ye geldi... İyi ki Araklı'da o kurs(2 gün dahi olsa ya da iki hafta sonuydu)açılmış, kısa sürdü diye kızsam da iyi ki diyorum. Şimdi beni rahatlatan en önemli şey bağlamam ve kemençem... Gençler mutlaka müzik konusunda kendilerini keşfetmeleri lazım. Şimdi imkanlar çok. Hiç kurs olmasa dahi internetten öğrenenler bile oluyormuş. Varsa çıkar ortaya ben buna inanıyorum. Belki bir albüm bile yapabilirim, kim bilir :)

8. Son olarak Araklı Anadolu Lisesi öğrencilerine iletmek istediğiniz mesajlar nelerdir?

Öncelikle dersler. Aileleriniz sizler için hayatlarından veriyorlar ve sizler iyi yetişin diye yaşıyorlar... Yaşlarınız ilerleyince şunu anlayacaksınız; Dünyanın en kolay, en keyifli, en neşeli işi "öğrencilik"... Bir defter, bir kitap, bir kalem ve konsantrasyon... Başka hiçbir şey gerekmiyor. Zamanım yok demeyin, akıllı telefonlarla daha az zaman geçirin... O sıralarda yetişmiş bir büyüğünüz olarak sizlerden daha fazla imkanı olanlarla aslında gizli bir yarış içindesiniz. Kendinize her gün bir şeyler katmaya bakın. Kitap, kitap, kitap... Okuyun, gerisi gelecektir.

9. Değerli vaktinizi bize ayırıp sorularımızı cevapladığınız için teşekkür ederiz.

Ben çok teşekkür ederim. İnşallah okulu da ziyaret eder, yüz yüze de sohbet ederiz. Görüşmek üzere, herkese selamlar. Başarılar...

[İKİ İNSAN]

Bazı insanlar vardır; dünlerimizi , bugünlerimizi hatta yarınlarımızı borçlu olduğumuz. O insanlar ki önümüzü parlatıp geleceğimizi aydınlatan. Sıcak ve temiz kalpleriyle geleceğe filizlenen tohumların can suyunu veren, ailelerimizle beraber yetiştirenlerdir bizleri.

O insanlar; öğretmenlerimiz kimi zaman anne kimi zaman baba olanlardır. Bizim karanlık dünyamızı aydınlatan öğretmenlerimizdir.

Yüreklerindeki sıcaklık içimizi ısıtırken, içlerindeki akarsu bilgi yangınımızı söndürür. Bizi yarınlara hazırlar: hayatı, umut etmeyi, insanı sevmeyi ve daha birçok şeyi bize öğretendir.

Ondan öğrendiğimiz şey sadece bilgi değildir elbette. O, bize sevmeyi, zorluklarla baş etmeyi yanlışların içinden doğruyu bulmayı öğretendir. Bizlere sadece x' e değer vererek y'yi bulmayı değil, insanlara değer vererek kalplerini kazanmayı; sadece üçgenin iç açılarını değil , hayata bakış açımızı ; sadece enlem boylam değil, tüm dünyayı enine boyuna sevmemiz gerektiğini öğretendir. O, bize öğrenmeyi öğretendir.

Biz belki sadece 24 Kasım'da onları anıyoruz ama aslında her gün Öğretmenler Günü'dür. Çünkü her gün yeni şeyler öğreniriz, her gün yeni başlangıçlar yaparız, her gün farklı bir güne uyanırız. Yani her gün yeniden doğarız.

Hatice SELİM

12-E

24 KASIM

24 Kasım günü,
Öğretmenler hüzünlü.
Gülerek eğlenerek,
Geçirdiler bu günü.
Güldüler eğlendiler,
Güzel gün geçirdiler.
Böyle güzel bir günü,
Bugüne getirdiler.
Her zaman yanında
Öğretmenlerimizin
Onları sevdiğini
Biliyoruz herkesin.

Bülent ŞAHİNTÜRK

10-B

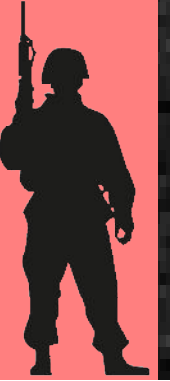

BAĞIMSIZLIK DESTANI

Sarmış kan ufkunu yurdumun karabulut
Çıkmamışken canımız, kesilmez halktan umut.
Ağlıyordu yüce yurt, ağlıyordu al bayrak.
Genç, ihtiyar, kadın, kız...
Solmuştu yaprak yaprak...
Öksüz, sefil kalmıştı ocağında yavrular
Arkamızdan vurmuştu bizi kahpe düşmanlar.
Kızgın bir aslan gibi üfledi bir nefer
Namlular temizlendi, parlatıldı sürgüler.
Bağımsızlık yürekte kızgın sel gibi çağlar
Allah Allah sesiyle düşmanı yurttan atar!

Hamza KÖKSAL

9-E

DÜŞÜN

Bir çift göz düşün
Özgürlüğün rengini almış
Sarı saçlar düşün
Bağımsızlık rüzgarıyla savrulmuş.

Gülen bir yüz düşün
Işığı her tarafı aydınlatan.
Bir lider düşün
Vatan aşkıyla yanan.

Bir memleket düşün
Her karışı şehit kanı.
Yenmiş korkusunu ölümün.
Uçsuz bucaksız bir vatan.

Bir sonbahar düşün
Seni hüzne boğan .
Ondan sana emanet kalan
Güzel bir vatan düşün.

Hatice SELİM

12-E

İNSANIN YARATILIŞ GAYESİ

Allah, kâinattaki bütün varlıkları bir hikmet ve nizam ile yaratmıştır. Bu hikmet ve nizam bir gayeyi hedeflemekte olup Yaratıcı'nın bilinmesinin en önemli delilidir. Varlık aleminin her bir üyesi yaratılış gayesine uygun olarak varlığını sürdürmekte ve her daim kendi lisan-i halleri ile yaratıcıyı tâzim ve tesbih etmektedirler. Kainattaki bu varlık korosunun ortaya koyduğu muhteşem uyum ve ahenk akılları hayret içerisinde bırakmakta ve bakan gözleri büyük bir hayranlık içerisinde “ya Rabbi sen bunları boşuna yaratmamışsın” demek zorunda bırakmaktadır. Bu muhteşem kainat korosunun en özel ve üstün varlığı olan insan da başıboş ve gayesiz yaratılmamıştır. Yaratılmışların en şerefli olarak varlık aleminin zirvesinde özel ve en güzel bir yaratılışla yaratılmış olan insanın bütün varlıklar emrine amade kılınmıştır. Kainattaki her varlığın bir yaratılış gayesi varken ve bu amaca yönelik yaratılış gayeleri olan vazifelerini hakkıyla ifa ederken, yeryüzünde Allah'ın halifesi olma bahtiyarlığına layık görülen insanın da bir amaca binaen yaratılmış olması kaçınılmaz olarak ortaya çıkmaktadır. Cenabı Allah Kur'anı Kerim'de bu gerçeği “Sizi boşuna yarattığımızı ve gerçekten bize döndürülmeyeceğinizi mi sandınız?” (23/Mü'minûn, 115) ayeti kerimesiyle ifade buyurmaktadır. Peki yeryüzünün en şerefli varlığı olan insanın yaratılış gayesi nedir? İnsan hangi amaca binaen yaratılmıştır? Yaratıcı kudretin insandan ortaya koymasını beklediği ve ondan yapmasını istediği vazife ve sorumluluklar nelerdir?

İnsanın yaratılışının yegane gayesi Yaratıcı'yı hakkıyla bilmek, tanımak ve O'na kulluk etmektir. Yaratıcının ademoğluna vermiş olduğu bir çok özellik ve güzellik, insanın muhteşem varlığında vücuda getirdiği mükemmel istidat ve donanımlar insanı Yaratıcı'nın emrine karşı kayıtsız şartsız teslim olmaya adeta mecbur etmektedir. Yüce kudret bu hakikati “Ben cinleri ve insanları sadece bana ibadet (kulluk) etsinler diye yarattım ▯” (51/Zâriyât, 56) buyurarak açık seçik ortaya koymuştur. Yine yüce Allah “O, hanginizin daha güzel amel yapacağını sınamak için ölümü ve hayatı yaratandır.” (Mülk, 67/2) buyurarak yaratılış gayesinin diğer bir amacının da yeryüzünde insanlığın hayrına ve faydasına olacak güzellikler ve ameller ortaya koymak olduğunu bildirmiştir.

Allah dostlarından birisi bir gün bir sohbetinde :

- Ey mü'minler! Biz bu dünyaya, yalnız yiyecek için gelmedik! Bizim bir sahibimiz, bir Yaratanımız ve bir yaratılış gayemiz var buyurdu. Dinleyenler sordu:

- Efendim ne için yaratıldık?

- Sadece Rabbimize ibadet etmek için yaratıldık, dedi. Yine dinleyenler:

- Efendim ibadet nedir diye sorunca, o evliya şöyle cevap verdi:

- İbadet, emirlere uymaktır. Her yapacağı işte Kuran'ın emrini gözetken ve Rabbimizin rızasını düşünen bir kimse, her an ibadet halindedir.

Evet! Mademki bizler kulluk için yaratılmışız, o halde önümüze gelen her işi Allah-u Zülcelâl'in rızasına uygun mu değil mi diye gözetmemiz lazımdır. İnsan, yalnız yemek, içmek, gezmek tozmak için yaratılsaydı insanın herhangi bir hayvandan farkı olmazdı. İnsan boş yere yaratılmamış ve başı boş bırakılmamıştır. O, bir görevi yerine getirmek için yeryüzüne gönderilmiştir. Kendisi gibi herhangi bir yaratığa kul, köle olmak için değil; Yaratanını tanımak ve O'na ibadet etmek, dünyada Allah'ın hükmünü hakim kılmak, buna karşı çıkan engelleyici güçleri (fitneyi) bertaraf etmek suretiyle halifelik görevini yürütmek için yaratılmıştır. İnsan, nefsi için değil; Allah'a ibadet etmek için, şu fâni dünya için değil; ebedî hayat için yaratılmıştır. Allah'a ibadet için yaratılan insan, bu kulluğunun karşılığını hem dünyada hem ahirette alacaktır. Allah'ın emirlerine itaat, dünya ve ahiret mutluluğuna ulaştıracak yegane ve tek sebeptir. Bir fincan kahvenin kırk yıl hatırı olduğu özdeyişinden hareketle saymaya kalkmamız durumunda ömrümüzün yetmeyeceği kadar çok nimeti karşılıksız veren Yaratıcımıza karşı teşekkürü ve kulluk borcumuzu yerine getirmemek tek kelimeyle nankörlük ve haddini aşmak değil de nedir? Bizi bu

vazifeden uzak tutan nefsimizin azgın isteklerine şeytanın süslü yalan ve sahte hülyalarına teslim olup da hakikatlere yüz çevirmek kişinin ancak dünya bedbahtlığını ve ahiret azabını arttırmaya neden olur. Halbuki insan cehenneme odun olmak için değil cennete sultan olmak için yaratılmış en şerefli varlıklardandır. Ve bu üstünlüğünü de ancak Rabbine hakkıyla kulluk ederek muhafaza edebilir. Bir rüya bir gurbet , oyun ve eğlenceden ibaret olan şu fani dünyanın gelip geçici heveslerine aldanarak ebedi hayatımızı güzelleştirecek ve sonsuzluk yurdunda en büyük güzellikler içerisinde yaşamamıza vesile olacak ibadetlerimizi yerine getirmemek ve yaratılışımızın gayesi olan kulluk vazifemizi ihmal etmek insanın ancak ebedi hayatındaki pişmanlıklarını arttıracaktır. Kulluk sorumluluğumuzu yerine getirmemek için türlü bahanelerin ardına sığınan insan bu enerjisini vazifelerini yapmak için harcamış olsa hiçbir sorun kalmayacaktır. Bununla ilgili olarak bir gün Allah dostlarından Ebû İshâk el-Fezârî Hazretlerine gelen bir topluluk diyorlar ki:

“Ya Eba İshak! Sen vaazlarında hep ibadet etmekten, bahsediyorsun. Acaba ibadet etmesek, olmaz mı? Bunun bir başka yolu yok mu?” Ebu İshak Hazretleri de:

“Olmaz olur mu, var! Hem de altı yolu var. Şimdi size o yolları sayacağım; değil bu altı şeyi, bunlardan sadece birini bile yapabilirseniz ibadet etmeyebilirsiniz.”

Bunu duyan topluluk seviniyor. “Aman çabuk söyle, nedir onlar?” diyorlar. Ebu İshak Hazretleri de o altı yolu şöyle sıralıyor:

1. Allah’a ibadet etmek istemiyorsanız, Allah’ın mülkünden çıkacaksınız.
2. Eğer ona ibadet etmek istemiyorsanız, onun size verdiği rızkı yemeyeceksiniz.
3. Ona karşı günah işlerken, öyle bir yere gideceksiniz ki, orada Allah sizi göremeyecek.
4. Azrail gelince, ondan tevbe etmek için, biraz müddet ve müsaade alacaksınız.
5. Kabre konduğunuzda gelecek olan Münker-Nekire cevap vermeyip, onları kovacaksınız.
6. Ve nihayet mahşerde Cenab-ı Hak, “Ey günahkârlar! Bugün siz bir tarafa ayrılın.” buyurup seni Müminlerin arasından çıkartarak cehenneme atacağı zaman, Allah’a karşı gelip cehenneme değil cennete gireceksiniz.

Eğer sizler, bu altı şeyi ya da hiç değilse bunlardan birini yapabilirseniz, o zaman ibadet etmeyebilirsiniz, buyuruyor ve kalkıp yanlarından ayrılıyor.

Unutmayalım ki “*Bu dünya hayatı, bir oyundan, eğlenceden ve geçici bir zevkten başka bir şey değildir; ama ahiret hayatı Allah’a karşı sorumluluklarının bilincinde olanlar için çok daha güzeldir. Öyleyse aklınızı kullanmaz mısınız?*” (En’am 32)

Ve (onlara söyle:) cinleri ve insanları yalnızca (Beni tanımaları ve) Bana kulluk etmeleri için yarattım. (Ama dikkat edin,) Ben onlardan ne bir rızık istiyorum ne de Beni gözetip beslemelerini: Çünkü bizzat Allah bütün rızıkları verendir, her türlü kudretin sahibidir, baki olandır! (Zariyat 56.57.58)

“De ki: Şüphesiz benim namazım, kurbanım, hayatım ve ölümüm hepsi âlemlerin Rabbi Allah içindir”. En’am / 162

“Sizi boşuna yarattığımızı ve gerçekten bize döndürülmeyeceğinizi mi sandınız?” (23/Mü’minûn, 115)

Ne mutlu dünya hayatının fani cazibesine aldanmayarak ebedi alemin baki ve hakiki güzelliklerini kazanmanın şuuru içerisinde yaratılış gayesinin gereğini hakkıyla ifa etmeye çalışanlara...

İbrahim ERDOĞAN

Araklı Anadolu Lisesi Müdür Yardımcısı

!!!ARANIYOR!!! CÜMLE ÖGELERİ...

ARANIYOR

ÖZNE

Tetikçi - İş bitirici
Yüklemin bildirdiği işi,
Hareketi yapar veya yargının
Gerçekleşmesine araç olur.

ARANIYOR

ZARF TÜMLECİ

Çetenin yapacağı eylemin nasıl,
Niçin, neden, ne kadar, ne zaman,
Kim tarafından, ne tarafından
Yapılacağına karar verir.

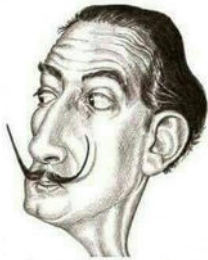
ARANIYOR

YÜKLEM

Çete lideri
İş, oluş, hareket planlar
Doğru soruları sorarsanız
Diğer üyelerin(öğelerin)
Yerini hemen söyler.

ARANIYOR

DOLAYLI TÜMLEC

Yardımcı eleman
Çetenin yapacağı eylemlerin yer ve
Yönünü belirler.
-e, -de, -den kullanır.

ARANIYOR

NESNE

Yardımcı eleman
Çeteye sonradan girmiştir.
Çetenin yaptığı işlerden
Hemen etkilenir.

BİR DİNLE

Bir vaveyla yükseliyor, ona kulak ver..
Vatan elden gidiyor, bundan abalet olur mu keder?
Düşman, boğazdan geçmeye çalışıyor,
Yurdumuzu sirayet etmek istiyor kahpeler.
Bayrak şehitlerin kanıyla boyanıyor,
İşte bu yüzden bayrak uğruna ölmeye değer...

Gökyüzünden mermi yağıyor, vatan için Türk askeri göğsünü ediyor siper .
Müsterih, hiç korkmuyor. Tek söylediği, "Vatan sağ olsun, o bize yeter."
Bir elinde silah, bir elinde bayrak düşmanın üzerine yürüyor, gökte yankılanıyor tekbirler.
Bayrak şehitlerin kanıyla boyanıyor,
İşte bu yüzden bayrak uğruna ölmeye değer.

Düşman bihuş oluyor, sarıyor içlerini müthiş belinler.
Türkler onlara en büyük silleyi vuruyor, bu onlara bir ömür yeter.
Umutları tükeniyor düşmanın, tarih yazıyor yeniden Türkler.
Bayrak şehitlerin kanıyla boyanıyor,
İşte bu yüzden bayrak uğruna ölmeye değer.

Vatan uğruna iki yüz elli bin şehit veriliyor, anaların her ab-ı efsunu yürek deler.
Savaşta birçok asker adını tarihe yazıyor, Canını feda ediyor ne Nazmiler, ne Seyitler.
Onları bekliyor behişt, alınlarından öpecek peygamber.
Bayrak şehitlerin kanıyla boyanıyor,
İşte bu yüzden bayrak uğruna ölmeye değer.

Türkler zaferi kutluyor," Vatan size emanet gençler!" diyor dedeler neneler.
Korkmayın! Emanetinize sahip çıkılıyor, ne de olsa sizin torunlarınız bu gençler.
Cesur, imanlı, korkusuz bir yürek taşıyor, yine savaş olsa yine savaşa en ön saflarda gider...
Bayrak şehitlerin kanıyla boyanıyor,
İşte bu yüzden bayrak uğruna ölmeye değer.

Zekiye TURGUT

10-A

ATMA TÜRKÜ

Gece çıktım kapıya aya baktım aya
Kalk gidelum sevdiğüm güneş aldı yayliya
Çeşmenin başındayım oturmuş bekleyirum
Yarum gelecek diye yolları gözleyirum

Daşlarun arasından peri bağırır peri
Kar yağdıya kapattı buluştuğumuz yeri
Gittum ırmak yukarı çiftin çiçeği sarı
Vermiyiler adama gönlün sevdiği yâri

Gel geç evun başından evin başı yol olsun
Çağır beni kapıya gelmiyenler kör olsun
Oy gidi yiri gülgen yol üstünde durursun
Ne mutle dallaruna ne güzeller gö-
ürsün

Yaylanun çimenine yaydum kuzularumi
Allah'um böyle yazdı kara yazularumi
Yaylaun çimenine korum eriği korum
Ceğet pontul bir maldan çok ipratasun yarum

Haburası neresi
Maakalima deresi
İstedum da vermedi
Yesun oni nenesi

Yüksek yüksek dağların
Karı eriyi karı
Kalk gidelum sevdiğüm
Geçti gençlik zamani

Omuzundan aşağı
Saçların düğüm düğüm
Zigaramun içine
Sığar misun sevdiğüm

Gemi gelur turali bnum yârim buralı
Of çeker da konuşmaz yürekleri yaralı
Gemi geliyi gemi attı gabarasını
Hazır eyle sevdiğüm ayruluk parasuni

Haburadan aşağı
Karum eriyi karum
Kalk gidelum sevdiğüm
Nerdesun nazlı yârim
Armudun dallarında
Yarum kuru daldasun
Yaz da bir mektup yolla
Bakayım ne haldasun

Yürekten yaralıyım
Ne deseler kanarum
Sevdiğümün peşinden
Çıra gibi yanarum

Gemi geliyi gemi
Yol yok karadan
Aşıkları kavuştur
Yeri göğü yaradan

Yayla çimeni tenten
Doymadum Emine'mden
Yer doyarsa yağmurdan
Ben doyarum senden

Hayde gidelum hayde
Bizum yolumuz uzak
Yolumuza kurmuşlar
Yârim çelikten tuzak

KEREM ERBAY
10-A
MÜNEVVER ERBAY

KAN UYKUSU

Bir fırtına koptu vatan elinde
Süngüler ellerde, iman göğüste
Tarih olunmaz bir cihat duygusu
Yola çıktı Türkün şanlı ordusu.

Kınalı kuzuların yaşları on beş
Nefer sırt sırta verdi düşman ise kalles
Yokluk içinde varlık iman göklerde
Akıllara kazın da "Çanakkale geçilmez!"

Anzak, Hindu, Ermeni geldi yedi düvelle
Mehmet yurdu savundu elde kazma kürekle
Ser verdi, can verdi, karış toprak vermedi
Muhammed'in ordusu imanıyla kükredi

Üzerlerine yağmur yağarken yağmur gibi
Yeri göğü inletti Allah Allah sesleri
Çanakkale de bütün Mehmetler harman oldu
Türklerin zaferiyle son buldu kan uykusu

Zeynep GÜL

(Biyoloji öğretmeni)

ÇANAKKALE GEÇİLEMEDİ

Bir destan yazıldı Çanakkale’de,
Türk’ün ayak sesleri duyuldu her yerde
Tükenmeyen iman gücüyle zafere
Çanakkale geçilemedi, geçilemez de!

Düşman boğazı isteyince
Gökten bombalar yere düşünce
Allah güç kuvvet verince Mehmetçiğe
Çanakkale geçilemedi, geçilemez de!

Ulu önder kükredi atının tepesinde
“Size savaşmayı değil, ölmeyi emrediyorum.” Diye
Bundan sonra düşünmediler dönmeyi evlerine
Çanakkale geçilemedi, geçilemez de!

Bugün Çanakkale toz ile duman,
Düşmanda imkan vardı, Mehmet’te iman.
Sen merak etme gözü yaşlı anam,
Çanakkale geçilemedi, geçilemez de!

EDANUR AYGÜN

10-B

ÇIĞLIK

Ülkemin dört bir yanı, Mehmet Akif’in sesi.
Bugün Türk’ün bileği, kırdı çelik kafesi.
Kesilir düşmanın da, kan kusan o nefesi
Birleşince imanlı, bir hilalin hevesi.

Tarihin yazılırken, kana bulandı toprak!
Gençliğin baharında, kalmadı tek bir yaprak.
Yüreğinle tutarken, o ölüm orucunu,
Hiç şüphesiz ödedin borcunu.

Hilalden gölge düşmüş, şehidimin kanına
Bir avuç toprağını, bırakır mı yanına?
Düşünmeden verirken, canını vatanına,
Dön de bak Türk’ün oğlu, kefensiz yatanına.

Bir ölüp bin dirilip, Mehmetleri yaşatan,
Bir kalp düşün seksen bir, vilayette bir atan.
Yoksa uğruna ölen, helal değildir vatan.
İleri Türk evladı, ileri dedi atan!

Devrilse bin bir kere, kalkar düşmana karşı.
Elleri yara bere, kalpte iman yarışı..
Düşerse kanı yere, titretir Mehmet arşı.
Allah Türk’e bir daha, yazdırmasın bu marşı!

Oğuzhan YEŞİLDAL

12-C

CUMHURİYET

**Cumhuriyet, karanlığın aydınlığa
Hüznün sevince, sessizliğin çığlığa
Esaretin özgürlüğe, özlemin vuslata
Dönüştüğü andır.**

**Cumhuriyet, Türk'ün sesi
Cumhuriyet, milletin iradesi
Türk Milleti'nin egemenliği
Atamızın en büyük dileği**

**Tüm dünya bilsin ki
Bugün, milletin ben buradayım dediği andır.
Susmadan, eğilmeden, durmadan
Hep ileriye giden yoldur Cumhuriyet.**

**Tek ve bir olmak için
Vatan için, iradem için
Özgürlük ve demokrasi için
En doğru yoldur Cumhuriyet.**

**Fatmanur AKKUŞ
12-E**

10 KASIM

Solmuş göz kapaklarının atında kalan gizli kristaller. Ne uç uca dizilmiş bulutlar yetişebilir onun gözlerine ne de geleceğe hükmeden geçmiş. O gözlerin kapanışı ise küçük bir güne cehennemi sığdırıp adını da "10 Kasım" koymaktan farksız değildi.

Avuçlarının arasında kayıp giden zaman gibi öleni geri vermiyordu hayatı birkaç soru dışında . "Neden?" "Neden bu kadar erken?" sorular çok, cevaplar yok denebilecek kadar azdı. Ulu yurdunu uç uca bağlamışta sonuna sardığı taşla uçurumdan aşağı sarkıyormuş gibiydi. Bir çoğu yaptığı yanlışın, yamalarla kapattıkları gözleriyle gerçekleri göremeyecek gibi körelmişlerdi. Yaptıkları doğrudu onlara göre 10 Kasım gibi. Sahi neydi 10 Kasım ? Ölen atamı tüm dünyaya duyurmak mı? Onunla beraber öldük derler miydi? Belki atam tam o anı, o mutsuzluğu görseydi yıkılırdı. İnsan ya bu kaybettiğini sanırken asıl elinde olan en büyük şeyi kaybettiğinden habersizdi. Halbuki içindeydi atam içinde insan nefes almaya devam edene kadar seninle... İnanmazlardı ama o an, buna, şuna kaybetmişler ya... Yürekleri çağılayan bir sesle, bulutları yan yana dizerek, " kaybetmedik, bizimle " diye haykırmak. En haklı nedendi herhalde.

İşte tam olarak bu 10 Kasım. Kaybetmedim benimle. 10 Kasım' da bizimle demek. Ölmedi bak diyerek ellerini kalplerine götürüp "dinle" demek. Dinle atıyor mu demek. Sen yaşıyorsan o da yaşıyor. Benim atam ölmedi bak kalbi hala atıyor.

Merve KÖSEOĞLU

11-C

KARANLIK SOKAKTAYIM

Yalnızlığima sarıldım...

Hava soğuk , gözlerimde göz yaşı

Aklımı bir yerlerde unutmuşum,

Seni kalbime koyalı..

Yürüyorum, nereye bilmiyorum.

Yavaş yavaş geçiyorum karanlık sokakları...

Daha sıkı sarıldım yalnızlığima..

Bu sokaktan bir çok insan geçiyor;

Kimi mutlu, kimi kederli, kimi küsmüş hayata..

Hepsi sığınmış bu karanlık sokağa.

Her birinin derdi diğerinden başka...

Daha da sıkı sarıldım yalnızlığima...

Kalbim daha da acıyor mutlu olmaya çalıştıkça.

Bu yalancı tebessüm,

Bu yalancı mutluluğun ,

Kim bilir ne hüznler saklı arkasında...

Daha sıkı sarılamıyorum yalnızlığima..

Bu sefer koruyamıyor beni o da..

Kalbim yaralı, göz yaşlarım sel misali devam ediyorum bu yola.

Ayağım takılıyor, düşüyorum

Ama kalkmıyorum.

Çünkü artık tamamen sırt çeviriyorum hayata..

Zekiye TURGUT

10-A

YENİDEN DOĞUŞUN SAVAŞÇISI

Allah'ın varlığına itikat eden her kişi yaradılış amacının farkındadır. Bu amacın gereği olarak ömrünü gaflet uykusundan uyanmaya ve uyandırmaya adanmış mücahit, İslam medeniyetinin yücelmesi ve büyümesini murad eder. Bu gayeye varma yolunda önce dalaletle düşmüş nefsiyle savaşır kişi. Şeytanın dalkavukluğunu alt eder. Kutsal bir savaş içerisinde. Edebiyen devam eden bir mücadele yürütür. Her cepheye cihat eder. Bu cihat yalnız küffar ile değil, kişinin şahsiyeti ve toplumun cehaletiyedir aynı zamanda.

İslam kültürü ve medeniyetini yaprak dökümünden kurtarıp tekrar yeşertmekle memurdur İslam muhabiri. O peygamber davasının sancaktarlığını yapar. Zorluklara sabreder ve yalnız Allah'a sığınır. Numuneliktir yüreği ve aklıyla. Yeniden dirilme ve diriltme savaşçısıdır.

Toplumun lügatin ahlaksızlığı, saygısızlığı, inançsızlığı sökülmek görevidir İslam erinin. Günümüz insanının mengene ile sıkıştırıldığı sistemlere başkaldırır. Kapitalizm ve kominizm gibi insan odaklı sömürünün olmadığı yeni bir nizam oluşturmak içindir ter dökmesi. Tam anlamıyla başarılı olamasa da bu ulvi davanın yolundan asla sapmaz Rönesans savaşçısı.

Batının her şeyi materyalistçe yorumlayan hedonist zihniyetinden farklı, sofiyane duygular besleyen, kendini dünya kafesinin içine hapsedmekten sakınan, yaşam şuurunun farkında olan ve ümmet bilinciyle hareket eden yüce İslam toplumunu oluşturmak en mühim mesuliyettir. Bunu oluşturma en büyük halesi Yunus Emre'nin "bölüşürsek tok oluruz, bölünürsek yok oluruz." İlke- siyle kopmuş tespih taşları gibi dünyaya yayılan İslam devletlerini birleştirmektir. Çünkü İslam milletleri birbirinden bağımsız hareket ettikçe güç elde edemez.

Müminin kurtuluş reçetesi olan bu medeniyet, garbın insanlığı robotlaştıran, sosyallikten alıko- yan, özgürlük adı altında soysuzlaştıran muzlim politikasını ve şarkın aşırı itaatçiliğini reddederek sosyal,, dört bir yanda vakıfları olan, kişilerin suizan ile ruhlarını kirletmediği, insanlık ve İslam nuruyla kalplerin hayat bulduğu, belli kıstasta asıl özgürlüğün var olduğu İslam medeniyetidir.

Bilim ve sanata hakim olmak bu medeniyetin gelişmesi yolunda büyük bir muvaffakiyettir. Bir harf öğretene kırk yıl köle olacak kadar da gereklidir. İslam sancaktarının bunlara hakim olması kulluk vazifelerindendir.

Çağa ayak uydurmak zorundadır muvahhit ve muhavvide. Ancak bu çağda güzel diye görülen ama aslında çok zelil uygulamalar ve insan yaşantılarına sahip olmak değildir. Bu uygarlık tarih- te defalarca kurulmuştur. Ancak Müslüman geçmişiyile gurur duyup orada takılı kalırsa istiklal mücadelesinde tökezlemeler meydana gelir. Çünkü İslam medeniyeti çok köklü sosyal kültürel bir çürüme dönemindedir. İslam erlerinin oluşturduğu İslam ümmeti yine çok köklü bir çözüm ile bu çürümüşlüğü bertaraf edecek ve idea olarak yaratılan ulu İslam devleti zümrüdü Anka kuşu edasıyla küllerinden yeniden doğacaktır.

Sedat HELVACI

11-C

İÇİMİ DÖKÜYORUM SATIRLARA

Saatler geçmiyor .

Sokağın ışıkları bir bir sönüyor.

*Elimdeki kalemin mürekkebi damlıyor,
İçimi döktüğüm satırlara.*

*Başucumdaki lamba aydınlatıyor geçmişin
Kararttığı yüzümü.*

Rüzgar sesi geliyor dışarıdan .

*Tıpkı kalbimin sesi gibi ürkütücü, hırçın
Gözlerimde dolu dolu, yanağımdan mısralar
Şeklinde akıyor sonsuzluğa.*

*Bir hıçkırık geliyor içimin derinliklerinden,
Feryat ediyor acıtıyor kalbimi .*

*Biliyor ya o da bırakmaz beni,
Tıpkı bulutların gökyüzünü bırakamadığı gibi.*

Dilek ALEMDAR

10-A

NAMÜTEHANI RUHLAR

Ruhlar bedene mesken edildiğinde, ölüm kapıyı çaldığında ve kefen bedeni örttüğünde sözde ‘Müslümanım’ kelimesi bizi zelil olmaktan alıkoymaz. Zamanın çarkları insan suretleri üzerinde gezindikçe kalplerde hodkâmlık fütursuzca keşfe çıkar. Kirletilmiş kalpler salt kötülük için çabalar, kötülük karşısında boyun eğer ve onun boyunduruğu altına girer. Bu bizi azaptan yola saptırmaz. Kalbi kirli olan insanın yüzü, düşünceleri, gözleri de kirlidir. Yüzü kalbinin çirkinliğini, düşünceleri kötülüğünün simgesi, gözleri nefretinin irislerini delip harelerinde hayat bulmasıdır.

İnsan önce ruhunu mümin etmeli, bilahare imanını bedeninde şekillendirmelidir. Ruha inmeyen iman bedene hükmedemez. Müminlik sadece farzları yerine getirmek değil, biraz edepten nasibi almaktır. İnsan imanını bir ağaç bilmeli ve o ağacın edep tohumlarını toprağına umarsızca düşürmeli, küçük fidanların damarlarında edep tohumlarını gezdirmelidir. Dallarını kopartacak ellerin bileğini bükmeli, düşüncelerini yok etmelidir. Dünyada Hz. Yusuf(a.s) gibi iffetli, Hz. Musa (a.s) gibi Allah’a bağlı yahut Hz. Muhammed (s.a.v) gibi imanına mazhar olan insanlar gereklidir. Bir cahilliğe köle olmuş, yalanın sillesi vahşice suretine gömülmüş insanların hali vahim; bir taş, bir insana, ateşe ya da suya tapanların, onlar önünde alnı yere değenlerin sonu da azaptır. Allah vahiy yoluyla nazil ettiği Kuran-ı Kerim’in En’am suresinin 41.ayetinde “nerede (o bir şey) sanıp da ortak koştuklarınız?” dediğinde o mahşer yerinde elde avuçta kalan sadece günahların bedeli, boyun eğdiren yanlışların vebali o veballer yürekte bir yara, alında bir mühür olacaktır. Lafzalar boğaza dizilecek dili kör düğüm edecektir.

İnsanlar bir ağacın yapraklarının sonbaharda umutsuzca yere dökülmesi gibi İslam’dan kopuyor, artık inkara başvurulmaya başlanıyor. Yanlış İslam düşünceleri ruhları kasvete boğuyor, belki de umutsuz bir yolculuğa sokuyor. “La ikrahe fi’d din” ayetinde dinde zorlama yoktur denir. İslam’ın yanlış anlaşılmasının bir kanıtı buradadır. Dinde zorlama yoktur fakat din oyuncak değildir. İstedığın zaman Müslümanlıktan çıkıp ya da tekrar Müslümanlığa giremezsin. Kalbine hükmetmemişse iman, bedeninde izlerini bırakıp ruhuna işlememişse, Müslümanlık sadece sözdür, özde değil.

Ceyda Sıla ÖZTÜRK

11-C

SONBAHARI YAŞIYORUM

Kalbimdeki umutlar soldu bir bir

Yere düřtüler.

Diğerk mevsimler geçti, sıra sonbaharda

Ben yine sonbaharı yaşıyorum.

İçimdi bir sükun,

Hafifçe sen esiyor kalbimde

Sen kokuyor...

Ben yine sonbaharı yaşıyorum.

Gökyüzünü seyrediyorum,

Gözyaşlarım yanaklarımdan üzüüyor,

Her gün daha da beter oluyor

Ben yine sonbaharı yaşıyorum.

Yüreğimin uçsuz bucaksız, karanlık yolunda yürüyorum,

Tek başıma, yapayalnız.

Destek olacak bir omuz da kalmadı,

Ben yine sonbaharı yaşıyorum.

Mum misali;

Kendim yanıyorum, kendim tükeniyorum

Kimseye dokunmadan kendi halimde yaşıyorum...

Bir sen vardın hayalimde.. Hiç benim olmayan sen

Şimdi sen de yoksun,

Ben yine sonbaharı yaşıyorum.

Elimi uzatıyorum gökyüzüne,

Yıldızlar arasında kaybolmak istiyorum.

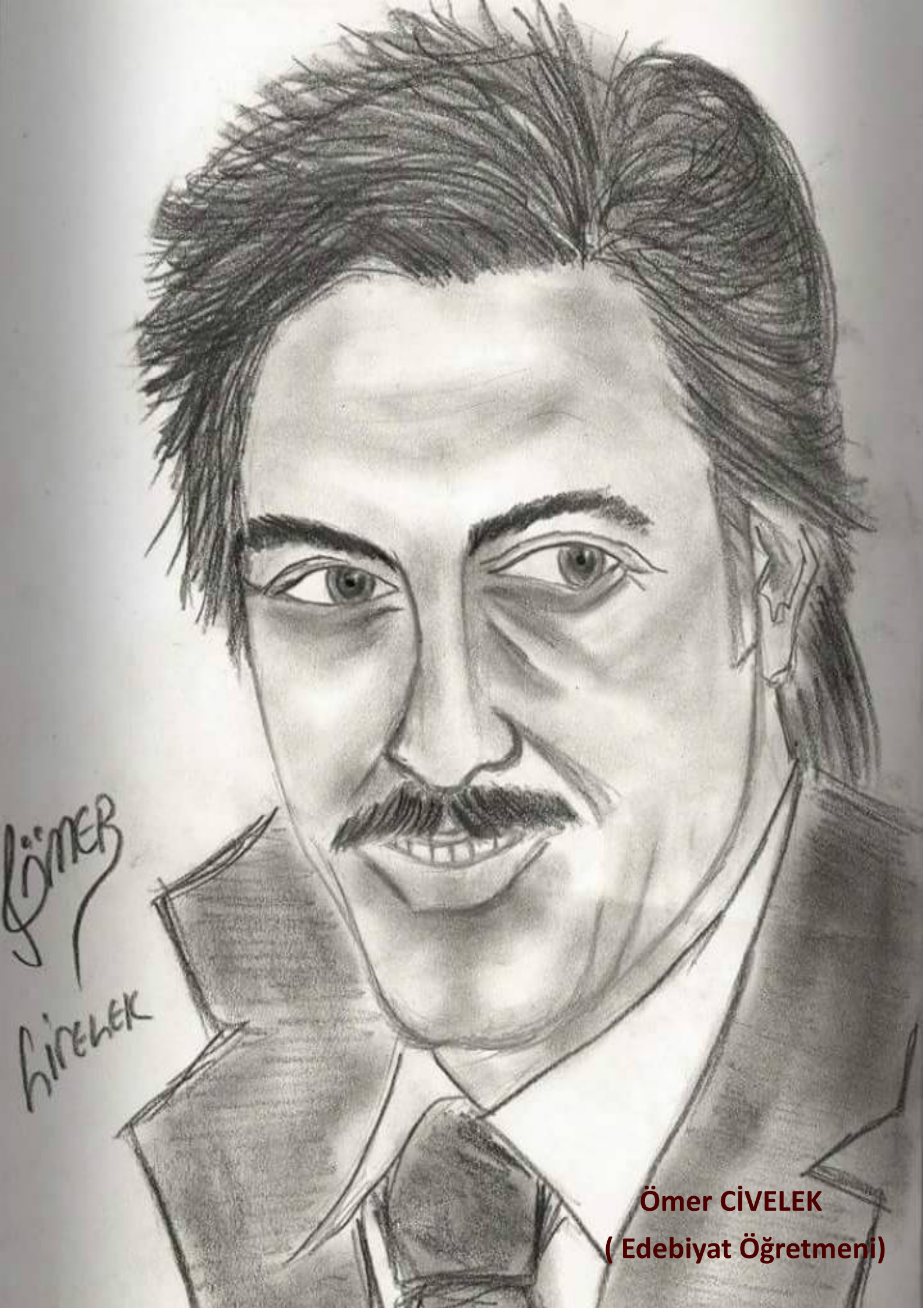
Yıldızlar da tutmuyor elimden,

Ben yine sonbaharı yaşıyorum

Zekiye TURGUT

10-A

Ömer CİVELEK
(Edebiyat Öğretmeni)

NE YAPMALI İNSAN?

Hepimiz Müslümanız ancak mümin miyiz? Diye sormalı insan. Kendisini muhakeme etmeli. Önce kendi nefsinin hizaya sokulmalı. Bizim sorunumuz Allah'ın emirlerine riayet etmememizdir. Bu sorunu çözmek yalnızca Allah'a bağlı kalıp onun emirlerini yerine getirmekte mi yoksa bu soruya cevap bulmakta mı? Gecenin zifiri karanlığında yolunu bulamayan insanlar haline gelip hep kendi içimizde uğraş verimiz. Kendi ruh dünyamızda kayboluruz. Peki, kaybolmamak için ne yapmalı, insan nasıl olmalı? Allah'a layık nasıl bir kul olmalı?

İlk başta Allah'a kalpten inanmalı ve dinimizi öğrenmeliyiz. Böylelikle taklidi imanın gölgesinden kurtulup tahkiki imanın nuruyla aydınlanarak ilk adımı atmış oluruz. Zaten ondan başka gideceğimiz dergah var mı ona bütün nefsanî arzulardan sıyrılıp gitmekten başka ne yapabiliriz? Öncelikli hesaplaşmamız kendi nefsimiz olmalı. Bunu nasıl yaparız? Tabi ki Allah yolundan sapmayarak, onun ipine sımsıkı sarılarak ama bunu yaparken mütecessis olarak yapalım, araştıralım, merhamet sahibi olalım ama merhameti başkalarında değil kendimizde arayalım. Kendimize vicdan ve merhamet tohumları ekelim.

Bu iki gaye insanı insan yapan en önemli unsurlardır. Bunlar olmadan ne insan olabiliriz ne de toplum oluşturabiliriz. Müslüman bir toplum olarak bu iki duyguyu kendimize işlemeliyiz. Hem bunu yaparken etrafımızdakine bu duyguyu göstermeli hem de akrabalarımıza karşı göstermeliyiz. Peygamberimiz, " komşusu açken tok yatan bizden değildir." sözüyle komşularımıza karşı da merhametli olmamız gerekir diyor. Peki, biz bu kadar duyarlı mıyız? Bu duyguları unutmazsak ancak duyarlı olabiliriz.

Sadece insanlara karşı değil hayvanlara karşı da duyarlı olmalıyız. Allah bize " onlar benim sessiz kullarımdır." diyor. Peki, biz bunu bile bile onlara nasıl acımasızca davranabiliriz? Şu anda bu duyguları değil de bu değerleri unutmuş, başka uğraşlar için savaşıyoruz. Batıyı örnek alıyoruz, onlar gibi yaşamaya özeniyoruz. Dinimizi unutmuyoruz ama gerekçelerinden vazgeçiyoruz. Batıyı örnek almak istemeyenlere geri kalmış diyerek ayıplıyoruz. Aslında bizim bu iki tarafı da örnek almamalı, Kuran-ı Kerim'i örnek alarak yaşamaya gayret göstermeliyiz. Tabi bu konularda devletimize de çok iş düşüyor, bizlere dinimizin emrettiği koşulları sunabilmelidir. Tarihin tozlu sayfalarından unutulmaya yüz tutmuş değerlerimizi gün yüzüne çıkarmak için kurum ve kuruluşları harekete geçirmelidir. Bu sayede hedeflerine ulaşacak olan birey, toplum ve devlet mutlak başarıya ve üstünlüğe ancak bu şekilde ulaşabilir. Çünkü devlet toplumun öncüsüdür. Devlet nasıl hareket ederse toplumda o yöne eğilir.

Semiha BAĞÇİÇEK

GAYE-İ YAŞAM

İnsanlar nice umutlarla, nice hayallerle atılır hayata. Hepsi de birbirinden farklıdır. Hayatı, inancı kendine hastır insanların. Her çerçevedeki fotoğraf başka başka hayatları, mevkileri gözler önüne serer. Bazıları vardır ki inanılmaz derecede efsunkardır. Bazıları ise oldukça sıradan. Ne yaşarlarsa yaşasınlar bizim bu çerçevedeki gördüklerimiz sadece zevahirleridir. Bu hayatların kiminde direniş, kiminde ise teslimiyet mevcuttur. Bir insan, bir sergüzeşt demek. Sonu ya tahammüldür ya da sefer.

Ne için yaşar insan? Yaşamak için bir sebebi olmalı. “uğruna canımı veririm.” dediği payidar bir inancı, davası olmalı. İnancımıza batıl inançlar eklemek ve o inancımızı bozmak isteyen küffarlara karşı dimdik durmalıyız. Çünkü eğer bir milleti yok etmek istiyorsan, o milletin dinini inancını yok etmek yeterli olur. “ Batıl inanç ve cehaletten fanatizm, asırlar boyunca bir hastalık olmuştur.” demiş Voltarie. İşte bu hastalıktan kurtulmak ve milletimizi de kurtarmak bizler için yegane yaşam amacı olmalıdır.

Yaşadığımız andan mı hayat? Dünyü olduğu gibi yarını da yok mudur= vardır elbet. Peki bizden sonraki kardeşlerimiz nasıl bir yaşam sürdürecekler? Neye inanıp, neye iman edecekler? “şu zamanda en mühim vazife; imana hizmettir.” demiş Bediüzzaman. Peki, biz inancımıza uygun yaşayabiliyor muyuz? İnancımızın gereklerinden yeterince farkında mıyız? Bu inanç için üzerimize düşen vazifeyi yapabiliyor muyuz? Ya da şöyle soralım; inancımız, imanımız için ne yapıyoruz? Belki de zamanla rafta unutulup tozlanmış kitap misali “ uğruna ölüyorum!” dediğimiz inancımız unutulacak. Belki de o davadan bahseden kalmayacak, kilit vurulacak o sayfalara... Umut ,biz gençlerde ! En son kapımızı Azrail çalar, yine de erken deriz. Bugünü yarına ertelemeyen üzerimize düşenleri yapmalıyız. Bize, “Bu inanç için ne yaptın?” denildiğine göre boynumuzu büküp susmak yerine, “ Ben bu inanç için ezan oldum, dinmedim. Yeri geldi doğruları haykırarak yeri göğü inlettim. Zalime asla boyun eğmedim. ‘Bu inanç uğruna öleceksin!’ dediler, ölüme en ön safta gittim.” diyebilmeliyiz.

Bu yolda karşımıza zorluklar çıkacaktır. Yorulduğumuz, pes etmek üzere olduğumuz anlar olacaktır. Hani “insan en çok sevdiğiyle imtihan olur.” derler ya biz de inancımızla imtihan olacağız belki de. Güç toplamak için geçmişe bakmalı. Ayetlere bakmalı. Hz. Muhammed (s.a.v) ‘e yapılan işkenceleri, en yakınlarının; Ebu Talib’in yaptıklarını göz önüne getirmeli. Hz. Muhammed (s.a.v)’ in ise onca zulme karşı ağızından bir kötü söz , bir isyan dahi çıkmamıştır. Aksine, “Allah’ım bilmiyorlar, bilseler yapmazlar.” diyordu. Asla davasından geri çekilmemiştir. “Ey iman edenler! Sabrederek ve namaz kılarak Allah’tan yardım dileyin. Şüphe yok ki, Allah sabredenlerle beraberdir.” (Bakara-153) ayeti üzerine sabretmiş, Allah’a sığınmış ve karşılığını da almıştır. Bizlere de sabretmeyi öğütlemiştir.

Çözüm bulamadığımız bazı noktalarda yine geçmişe bakacağız. Çünkü yıllar bir eserdir, tecrübedir. Geçmiş, geleceğe ayna tutar. İnsanlar her şeye rağmen hatalarımız olacaktır. Mühim olan o hatanın farkına varmak, tövbe etmek, tekrar hata yapmamak için gayret göstermektir. Şunu da unutmamak gerekir ki; eğer can çıkmamışsa hiçbir şey için geç değildir ve hala bir umut vardır.

Velhasıl kelim bu kutlu davada, bu kutlu yolda birlik olmalıyız. Doğruyu dört bir yana ulaştırmak için gayret etmeliyiz. Bizleri engellemeye çalışan küffarlara fırsat vermemeli, onları ezip geçmeliyiz. Ayrıca hiçbir zaman, “Ben oldum!” demeyeceksin. Her zaman daha iyi olmak için çabalamalıyız. Çünkü, “ Ben şeyi biliyorum.” diyen birisi hiçbir şey bilmiyor demektir ve bu yolda mesafe kat edemediğini gösterir. Çünkü bu yolda ilerlemenin ilk kuralı kendi içindeki düşmanını, nef-terbiye etmektir ve eğer eğer o nefis terbiye olmuşsa asla ‘ben’ demeyecektir.

DİRİLİŞE TEBLİĞ

Ruhun misafir olduğu bu dünyada yanlışlara sarılarak yaşayan insanlar ve onlara mabet döşeyen ise nefs-i emare. Değer mi? Geçici olduğunu bildiğimiz dünyevi arzularımız için uhrevi dünyevi yok saymaya değer mi? Kalemimden akan mürekkebin zehriyle herkesi kirletmek değil amacım. Hayat denen bu pes-paye sürüklenişte dünya telaşına düşmüş insanların Müslümanlığı İslamiyet'e yakışır şekilde yaşamaları için uğraşım. Bu yolda da Müslüman, ruhunu saf ve berrak kılmak için Allah'ın söylediklerini kalbine işler ama bu yine de insanı dilde Müslüman olmaktan ileriye getirmez. Bizler Hz. İbrahim'in ateşindeki karınca misali safımızı belli etmeli ve ona göre ya gerçek bir Müslüman bibi yaşamalı ya da Müslümanlığı basitleştirmemeliyiz.

Biz insanlar dünyevi korkularımız yüzünden fark etmemiz gereken şeyleri gözden geçirir ve korkularımız doğrultusunda hareket ettiğimizden benliğimizi refaha ulaştıramayız. Toplumumuzun en büyük yanlışlarından biri de bu olabilir. Yanlış ve doğruyu ayırt edemediğimiz gibi neyden korkup neyden korkmayacağımızı da mantıklı seçemiyoruz. Sorgulamadan körü körüne inanıyor ve o şekilde de başkalarına aktarıyoruz. Her sakalı olanı teolog sanıyor, elinde teşbih taşıyanı mümin görüyor ve geleceğe de böyle nesiller bakıyoruz. Kendi bilinçsizliğimizi çocuklarımıza aşıyoruz ve biz insan toplumu doğru bildiğimiz şeyleri yanlış yaşıyoruz. En acı verici olanda bunun utanç vericiliğinden yüzümüz kızarmıyor.

Allah'ın söylediklerini kalp ile tasdik ediyoruz, dil ile söylüyoruz ama uygulamaya sıra gelince bahaneler üretiyoruz, bocalıyoruz. Esas Müslüman olabilmek de burada başlıyor.

Melike Nur KARABIYIK

11-B

İĞRENÇ ESPRİLER

- Güneş battığında acıtmaz.
- Kafaya geçen güneş nasıl çıkartılır?
- Herkes kolayca kaçtığımı sanıyor ama ben fantaya kaçırım.
- Ben yedigün içiyorum sen onbeş gün iç.
- Bizim CD sürücümüz ehliyeti nerden aldı acaba?
- Dünya döner Ay köfte
- Yılanlardan korkma, yılmayanlardan kork.
- Denizaltının üst modeli nedir? Denizyedi.
- Top ağlarda ben ağlamaz mıyım?
- Esra Erol ile İs The Watch
- Ayakkabıcı sıkıyorsa alma dedi, ben de korktum aldım.
- Bir sınıftaki öğrencilerin kilosuna eşitmiş. Çünkü eşit ağırlık sınıfıymış.
- Sarımsağı havanda dövmüşsün, ha Muş'ta.
- Bu gece seni kınıyorum, çünkü kına gecesi.
- Kuş lokumunu niye kuşlar yemiyor?
- Espri yaparken kendime hakim olamıyordum, bende savcı olmaya karar verdim.
- Sayısal sınıfıyız ama sayıları salmıyoruz.
- Yağmur yağmış, kar peynir !
- Annemler 4 kardeş, hayret dayımlar da.
- Almanya'da Almanlar yaşıyorsa Sakarya'da sakarlar mı yaşar?
- Sinemada on dakika ara dedi, aradım aradım açmadı.
- Sakla samanı inekler aç kalsın.
- Oh sevgilin gelmiş gözün aydın, kulakların Manisa.
- Adamın birini hıçkırık tutmuş, öksürük dövmüş.
- Tebrikler kazandınız, şimdi tencere oldunuz.

Hasan ÖZKAN

BEYAZ DIRİLİŞ

Kavgaya ebedi barış için katılmalı demişti yazar. Bu aslında zaruri bir bahisten bigane bir şekilde sözcükler arasında kaybolan kelimeleri, unutulmama gayesi adına yeniden sayfalara nakşetmektedir. Gerçekleşmesi ise şu anki abid için yazarın düşünden ileri gidemeyecek bir şey gibiydi. Sezai Karakoç da zincir gibi birbirini takip eden bu sorunları itikatla tevdi ediyordu adem oğluna.

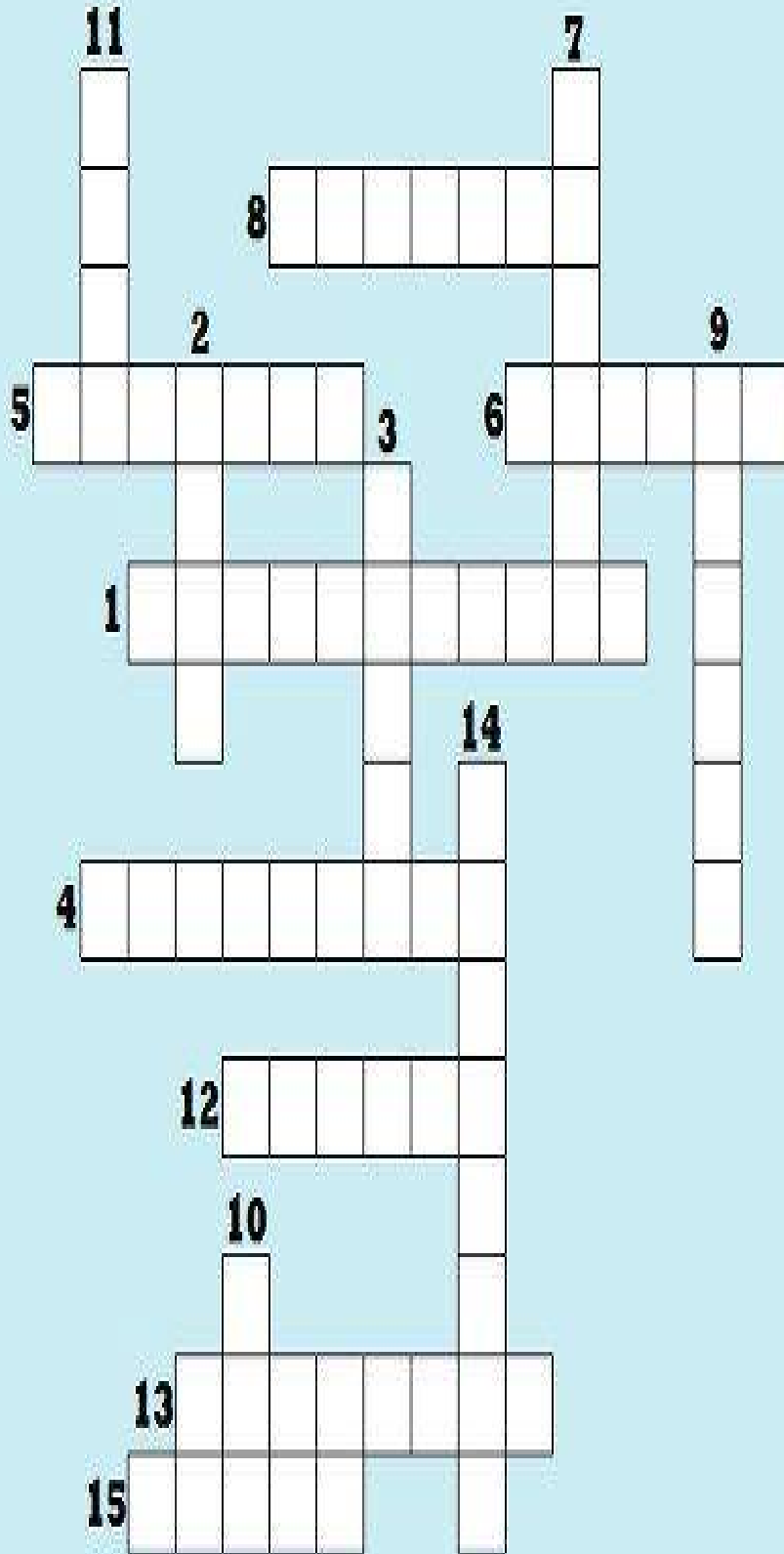
Zaman karmaşası içinde hamusane bir savaş. Hem benliğe hem topluma karşı. Galibiyet formülü ise Müslüman'ın el kitabında. Mesele-i umumi de tam olarak burada başlıyor. "Müslümanım" diyen sözde Müslüman olan kişilerin yapması gerekenlere dem vururken. Bunlara ne kadar değinmek istesem de yelkovan gibi dönen adalet kıskacının ucunun bana da dokunmasından her Müslüman gibi korkarım, sonra bu düşüncem için kendime ve benim gibi düşünen ninelere acırım. Heyhat ki bir hüviyet cüzdanının arkasındaki "dini islam" yazısından ibaretiz sadece. Bizler lafta Müslüman olan diriliş amentüsünden habersiz niceleriz. Hayat mübarezesinde kaybedenleriz. Halbuki tevekküle ayırmayıp dünyevi işlere harcadığımız zamanın ardında kalan tek şey, hatırat levhalarından ibaretti. "Değer mi?" sorusu kurcalamalı zihni. Değer mi? Boşa geçen onca zaman: uzak ibadetler, yanlış fetvalar, kolayı zor görme, yanlış doğru bilme... Bu olmamalı Müslüman.

Öncelikle tüm benliğiyle dirini benimseyip, bu zihniyet savaşında ilmiyle saf tutmalı. Ruhunun kendi içindeki nefs-i emmareden, levvameye yükselme mücadelesi oluştururken bile toplumdan kopmamalı. Olması gerekenlere düş kırıntıları serpererek, Müslümanlara bu yolda rehber kılavuzu sunar gibi. Öncelikle maneviyatı adaletin terazisi belledi erdemi yanına pay biçti. Taklitten çok tahkiki benimseyip çağdaşlık adı altında yapılan hataları kelimelerle tasdik etti. Zaman gerektiren bu doğuşta Müslümanlığın hak-i siyah örtüsünden kurtulup yeni bir diriliş için gözlerini açmasıyla başlayacaktı. Bu doğuş dünyaya merhameti, İslam'ı ve nice unutulmaya yüz tutmuş duyguları hatırlatacaktı. Diriliş düşüşü zor olduğu gibi, dirilmesi de aynı olsa bir gün mutlaka gerçekleşecekti.

Bu doğuş hüküm süren siyahın dünyayı saran damarlarından münakale ettiği karanlığın kaybolmasıyla başlayacak. Damarlar altında kalan ve hak-i siyah altında doğarak hızla büyüyen bir beyazla devam edecektir. Bu savaş siyahın arasında hüküm süren beyaz dirilişin dem akıtmadan da renk bulunacağını siyaha göstererek ilelebet dünyaya huzur olanı yatacaktır.

Merve KÖSEOĞLU

NAMAZ BULMACASI

- 1) Öğle namazının ilk sünnetinin ilk oturuşunda okunan dua.
- 2) Namazın içindeki farzı kaçtır?
- 3) Namazda yöneldiğimiz yer.
- 4) Namaza başlandığında okunacak ilk sure.
- 5) Ramazan ayında yatsı namazından sonra kılınan 20 rekatlık namaz.
- 6) Bayram sabahı kılınan namazın ismi.
- 7) Namaz kılarken imamın arkasında duran topluluk.
- 8) Namaz kılmak için yere serdiğimiz örtü.
- 9) Namazdan önce suyla yapılan temizlenme.
- 10) Günlük farz namaz kaç vakittir?
- 11) Farzı sünnetten önce kılınan namaz.
- 12) Güneş tam tepedeyken kılınan namaz.
- 13) Farz namaz dışında kılınan ya da geçmiş namazların kazaları için kılınan namaz.
- 14) Suyun olmadığı durumlarda toprakla yapılan abdest.
- 15) Gece kılınan ve kabri aydınlatan namaz.

VERTA

Hayatımızda şah damarımız kadar önemli olan bir konuya değinmek isterim izininizle. Bu sözlerimden sonra kalbinizde iman tomurcukları oluşması ümidiyle sözlerime başlıyorum. Bir kalem ucu gibidir hayatımız. Yazdıkça biraz daha yaklaşıyoruz ucun sonuna. Ama bir tek fark vardır, bu fani dünyada tek bir uç hakkımız vardır. Tekrar yerine uç koyamayız. O yüzden doğru kelimelerle doldurmalıyız hayat defterimizi.

Bazı insanların kalbi, imanının fitratını işleyemez damarlarına. Zamanla körelir kalbi, yabancılaşır kendi benliğine. Bulmacada bir türlü çözemediğimiz sorular gibi hayatının perdesini aralar. Her an şeytanın nefsini gıdıkladığı o pervasızca hayatında bir an vücudunun her zerresinin huşu ile dolmasını ister. Göz kapaklarının her kapanıp açıldığında hissettiği o tatlı öpücükte bile Allah'a şükretmek ister ama annesinin yakasını bırakmayan, ağzı süt kokan çocuk gibi nefsinin rahat bırakmaz şeytan. Zamanın ademoğlu böyledir işte. Nefsi müdafaasız yoğrulan bir hamur.

Asıl gayemizi unutmamalıyız. Ne kadar o sınırını belirleyemediğimiz uçsuz bucaksız, amansız düşüncelere dalsak da imanımız bir uçurtma gibi elimizden kayıp gitmemeli. Eğlenceli gibi gözükebilir uçurtmayı tutmak fakat en ufak bir rüzgarda elinden kayıp gider. İman da böyledir işte. Müslümanım dersin ama onun peşinden gerekli olan sorumluluğu yerine getirmezsene elinden kayıp gitmesi çok kolaydır. Sonra içinde bir acı, sızı kalır adını koyamadığın. O ucun sonuna bir kelime ile daha yaklaştıkça yalan sözcüklerle kandırırsın kendini. İşte Azrail'in ölüm çanlarını çaldığı o an sözcükler biter hayat defteri kapanır. Artık ucumuz bitmiştir. Söz; bütün alemlerin Rabbi olan, o tanımlayamadığımız güzelliklerin yoktan var edicisi Allah (c.c)'ındır. Farenin deliğe kaçması gibi nefiste kaçacak yer arar ama tuzağa yakalanmıştır bir kere. Ne kadar çırpınsa da o kadar çok katar o günahla harmanlanmış ateşe. Oysa bir cevap verseydi iman ağıllıklarına... O zaman kalbi Allah ile karşı karşıya geldiği secdedeki 1 kısacık anda kendini iman dirilişinde bulurdu.

Fatmanur ÖZTÜRK

Ömer CİVELEK
(Edebiyat Öğretmeni)

İNAN VE İLERLE

Hak, insanlar için çok anlam içeren fakat yeri geldiği zaman hiçbir anlamı kalmayan bir kelimedir. İnsanları doğru yola iletmek için bilgiler, çareler verilir. Fakat karşımızdaki insan onu icraata döker mi? Onun olması için bir çaba gösterir mi?

Kimisi gösterir, kimisi göstermez. Kimi İslam yolunda sefer eder ve o yolda ilerler. Kimi ise o İslam'a tahammül edemez ve o yoldan cayar. Biz Müslüman topraklarda yaşayan müminleriz. Bizim toprağımızda, bizim memleketimizde, bizi biz yapan dinimizde saklı olan inancımızdır.

Peki, bu inancın biz farkında mıyız? Milletimizin farkında olması için örnek davranışlar gösteriyor muyuz?

Kimimiz gösterirken kimimiz ise yanlış olduğunu bilmemize rağmen neden o yoldan şaşıyoruz? Neden Allah'ın bize gönderdiği bütün doğruların bütün sorularımızın cevapları Kuran-ı Kerim'de varken neden bakmıyoruz? Doğru bildiği şeyleri insanlara farklı aktarmış insanlar Allah'a şart koşmuş insanlardır. Bu insanlar için şöyle buyrulmuştur: "İman yerine inkarı tercih edenler, Allah'ın dinine hiçbir zarar veremezler tersine onları şiddetli bir azap beklemektedir." diye buyrulmuştur. Peki, biz Allah yolundayken o yoldan şaşmamız doğru mu?

Kesinlikle doğru değil. İnananlar olarak inancımızın gerektirdiği şekilde yaşamalıyız. Ama öncesinde inancın gereklerini iyi bilmeliyiz. Bu da ancak Allah kelamını iyi bilmekle olur. Allah'ın kitabından yoksun olarak inanç yaşayamaz. Bu manada Kur'an okuyan ve anlayan mümin olmalıyız. Ancak o zaman inanç sancağını ileri noktalara taşıyabiliriz.

Bizim dinimiz dostluk dini, bizim dinimiz inanmak, saygı duymak dini ve bizim dinimiz yarı yolda bırakmak değil o yolu onunla tamamlamak dinidir. Biz hakikat neyse ona inanmalı ve onun arkasında durmalıyız.

Eğer doğru yolda ilerlemek istiyorsak doğru olana inancımız gerekir.

GELECEĞİN IŞIĞI

Hepimiz bu toplumun birer ferdiyiz hepimizin toplum hayatında bir yeri, bir anlamı, bir görevi, dünyaya geliş maksadı vardır. İnsan cihana geliş amacı ile yaşar. ‘‘Ne yapacağım? nasıl yapacağım?’’ gibi aslında her insanın bu soruları kendine sorması gerekir. Ben bu dünyaya neden geldim, neden yaşıyorum? Eğer bu sorulara cevap bulabiliyorsak amenna. Eğer bulamıyorsak bu daha meçhul değil midir? Yaşayış gayemizi bilmiyoruz. Herhalde bundan kötüsü olamaz. Bir düşünelim kaç kişi bu sorulara cevap verebilir?

İnsan için dünyaya geliş amacı önemlidir. Bir birey olarak yapmam gerekenler nelerdir? Nasıl bir insan olmalıyım? Aileme, arkadaşlarıma, çevreme, dinime, devletime layık bir insan nasıl olabilirim? Şöyle tasavvur etmeli insan önce kendini düzeltmeli, dinine uygun yaşamalı ki toplumda devlette ilerleyebilsin, gelişebilsin. Unutulmuş kalbimizin tozlu raflarına kaldırılmış özelliklerimiz var dinimizin. İnsanlar o kadar körelmiş ki doğruyu yanlış ayırt edemez hake gelmişler. Bizim görevimiz j-kendimi gibi böyle insanları da hayata döndürmek, kalbindeki tozlu rafları temizlemek ve dinine münasip hak getirmek olmalı. Dinimize uygun demişken ne kadar dinimize uygun yaşıyoruz? Dinimizin buyurduğu gerekleri ne kadar yerine getiriyoruz? Ne derecede hayatımızda yer veriyoruz? Bugünkü dini yaşam Hz. Peygamberimizin dönemindeki dini yaşam gibi mi? P günden bugüne neler değişti , ne oldu da insanlık bu duruma geldi? Dinimizin tecelli olduğu zamanı bugünde yaşayamaz mıyız? Elbet ki yaşarız. Bir düşünelim o zamanlar eşyayı dünya işlerine bu kadar önemsiyor muydu? Önemsemiyordu ama şimdi insanlar gözlerini adeta bir perde inmiş gibi hakikati göremez oldular. Musab b. Ümeyr bu kadar zenginken, bu kadar güce kuvvete sahipken ne oldu da bu dünya nefislerden vazgeçti. Ne oldu da hayır olanı tercih etti. Allah ve Resulünün sevgisi ile bütün o nimetlere yüz çevirdi. Belki de bugün dünyanın toplumun devleti bu duruma gelmesinin sebebi budur. İnsanlar dünya gayretine daldı. Allah için tam teslimiyet sağlanmadı ama bakın Efendimiz ne diyor: ‘‘ Benim söylediklerimi havalarını tabi kılmayan, bütün arzuları ile teslim olmayan tam anlamı ile iman etmiş sayılma.’’ Peygamberimizin bu sözü açıkça beyan ediyor.

Biz bir dava içerisindeyiz, bizim bir davamız. Bu dava Hz. Adem’in davası. Bu dava Hz. Nuh’un davası, Hz. Musa’nın, Hz. Harun’un ve Hz. Muhammed’in davası. Biz davayı Hz. Adem’in cennetten kovulup dünyaya gelişle Hz. Havva’yı buluşuyla cihana gözünü açışıyla, cihanın onları kabullenmesiyle başladı ve yine onlarla son bulacak. Bizlerde bu davanın birer parçasıyız. Bizler Resulümüzden bize kalan bu kutsal görevi hakkıyla yerine getirmek, erdemli kişiler olmalı, kendimizi yetiştirmeliyiz ki davamıza en iyi şekilde sahip çıkalım. Biz toplumun neferleri olmalıyız okyanusta bir yağmur damlası olduğumuzu bilsek de okyanusun bu yağmur damlalarıyla biriktiğini de unutmamalıyız. Biz neferler bu topluma, devlete ışık olmalıyız, ateş böceği misali biz bir geldiğimizde bie cennet köşesi gibi oluyoruz. Bu kadar güzel olabiliyorken neden davamıza sahip çıkmayalım ki ? Mevlana’nın dediği gibi ‘‘ Dünyaya aşık olan kişi üstüne güneş vurmuş bir duvara aşık olur.’’ Yani güneş vurmuş duvara değil de güneşe aşık olmalı insan, hakikati önemsemeli. Allah’ı kabul görmeli, Allah’ın buyruklarını yerine getirmeli. Hz. Peygamberimizin kutsal emanetine, davamıza sahip çıkmalıyız. Dava sahabe açken karnına taş bağlayan Peygamberin davasıdır.

Sedanur ALEMDAR

11-B

Ömer CİVELEK
(Edebiyat Öğretmeni)

İLMİN ÖZGÜR KUŞLARI

İnsanlar darda kaldığında kendilerine yardım eli uzatacak birinin arayışına düşerler. Kimileri kendi başının çaresine bakmakta yükümlüdür. İnsanoğlu bazen iradesinin hakim kıldığı güçle sonuna kadar savaşır, bazen de elini eteğini çekip başka arayışların peşine giderler.

“ Davamız hayata uymak değil, hayatımızı Hakk’a uydurmaktır.” Görüşüne dört kolla sarılan ilim sevdalılarının tek yardımcıları imanları ve güvendikleri rableridir. Zamanın kurduğu tuzaklara düşmeyerek doğru bildikleri yolda ilerlemeye devam eden irfan evlatlarının tek amacı; ne yarı yolda kalırlar ne de yarı yolda bırakırlar. Onlar devrin yolunu şaşırmış çoğu insan arasından gözü açık olanlardır.

Ümitsizliğin ve idealistsizliğin buğuladığı pencereden bakmanın zor da olsa bir davaya sadık kalmakla gerçekleşeceğini bilerek ipleri kopmuş çağa karşı koymaktır asıl savaş. Hayasız insanlardan uzaklaşmak için kendini soyutmaktır asıl direniş. Zamanın bile kendi tuzağına düşmesiyle ilimlerin canlılığını yitirmesine sebep olup başlangıçta kitap raflarının tozlanmasına sebep olmuştur. Bu durumu her ne kadar görmezden gelirsek gelelim bilerek kendi kanadımızı kırıp özgürlüğümüzü kısıtlayarak mutluluğumuzu bedenimize hapsederiz.

Her ne kadar hala kendimizi iyi olduğumuza inandırmak için gülümsemeye çalışsak çalışalım, içimizdeki huzursuzluk yerini bir türlü ferahlığa bırakmaz. Bu hissiyatın tanımlanabileceği şey “ huzursuzluk” değil, dar bir bedene hapsolan ruhun içten acı çekişlerinin yansımasıdır. Tıpkı hiçbir şey yokmuş diye gülümsememiz gibi.

Kendini ilim sahibi zannedenler ortalıkta boş sözlerle dolanırlar. Oysa asıl ilim sahibi olanlar ilim sayfalarının açılmasını bekleyendir. Oysa asıl ilim sahibi olanlar ilim sayfalarında. İlim ilim bilmektir, ilim kendini bilmektir. Sen kendini bilmezsen bu nice okumaktır. Okumaktan kasıt kendini bilmektir. Kendini bilmek ise Allah'ı bilmektir.

İlknur TAŞKIN

11-E

KAR YAĞARKEN OLUŞAN HUZUR

Hiç dikkat ettiniz mi kar yağarken ortamı bir huzur ve sessizlik kaplar. Karın renginin verdiği huzurun yansında kar tanelerinin yapısı kar yağarken çevrenin daha sessiz olmasını sağlar. Kar buz kristallerinin bir araya gelmesiyle oluşur ve yeni yağmış kar tanelerinin yüzeyinin gözenekli yapısı karın ses dalgalarını soğurmasına(emmesine) imkan verir.

Ses, havada basınç dalgaları oluşturarak ilerler. Bu dalgalar enerjinin çarpışmalar yoluyla molekülden moleküle aktarılması sayesinde çok uzak mesafelere ulaşabilir. Gözenekli yapıya sahip maddeler ise enerjinin bir kısmını soğurur. Karın bu özelliği yapısıyla ve yağdığı zamanla yakından ilgilidir. Çünkü zaman ve hava koşulları kar tanelerinin yüzeyinin yapısında değişikliklere neden olur. Yüzeydeki su kristalleri eriyip tekrar donduğunda kar taneleri daha sert ve pürüzsüz olur. Böylece ses dalgalarını daha kolay yansıtır. Bu koşullarda ses dalgaları daha hızlı hareket eder ve ses daha net duyulur. Kısaca karın yağdığı zamanda oluşan durumun tam tersi meydana gelir.

Melek TANSİ
(Kimya öğretmeni)

Beyza KULOĞLU

10-A

Kuloğlu

İSTİKLAL BAYRAĞINA DÖRT ELLE SARILMIŞ VATAN MİLLET ŞAİRİNE

Zaman öyle bir zaman ki memleketimizin neler yaşadığını nasıl durumda olduğunu keşke size kelimelerle anlatabilseydim. İçimden geçenleri , her şeyi kağıda yazmaya kalksam sayfalara sığdıramam.

Bugün, tarihini tanıyan, tarihinden ders alan, tarihini unutmayan genç sayısı o kadar az ki nerede o Osmanlı milleti?

Tevekkül etmek, bir şey yapmamak anlamına gelmez, tembellik yapmak değildir. Şayet millet böyle düşünseydi, böyle yapsaydı ortada ne vatan ne de din kalırdı.

15 Temmuz gecesi milletimize, bayrağımıza yapılan hain saldırıyı keşke sen de görebilseydin. Keşke her şehidimizin arkasından söylenen türkü gibi sen de bu milletin inancına, vatanına sahip çıkması ile bir destan yazabilseydin. Bize İstiklal Marşı'ndan hissettiklerimiz o duyguları bir kez daha hissettirebilseydin. Mümkün mü seni bir kez daha hissedebilmek?

Bu millet oldukça bu inancı taşıdıkça bayrağını gökten kimse indiremez. Bayrak bu milletin namusu, her şeyi demektir. Hangi millet namusunu çiğnetebilir ki? Senin adın vatan, namustur, bayraktır.

Ey istiklalimin şairi! Ruhun şad olsun... Mektubumu beğendiğim bir sözünle bitirmek istiyorum 'Aslını gizleyemez insan giydiği kaftanlarla bilemez ama kendini kandırır söylediği yalanlarla!'

DENİZ ASLAN 558

MEHMET AKİF

Bize değerli İstiklal Marşı bırakan, davranışıyla örnek olan unutulmayan şair Mehmet Akif Ersoy!

Bu millete öyle güzel miras bıraktın ki her bir kitabın ön sayfasında senin eserin yazıldı. Türk gençlerine, vatana olan aşkından, Mısırda çektiğin özleminden bahsedildi. Çünkü siz bu gençlere paha biçilmez değerde olan İstiklal Marşı'nı emanet ettiniz. Bu sayede bir sabaha, bir güne, parlak bir güneşe kavuştuk.

Ey değerli şair! İçinde yaşadığınız günler korkunç ve ümitsizlikle dolu olduğu halde siz gelecek yarınlardan bahsettiniz. Yazdığınız İstiklal marşı karanlığa boğulan gecelere bir ışık saçtı. Askerler sevinçle bekledi bahsettiğiniz yeni şafağı. Herkes biliyor ki nu şiiri yalnız o günler için yazmadınız. Bize de geleceğe dair yol gösterdiniz. Hasta yatağınızda yatarken' Allah bu millete bir daha İstiklal Marşı yazdırmanın' işte biz o dua için son nefesimize kadar savaşıcağız. Sizin yazdığınız bu şiir Türklerin son İstiklal Marşı olarak kalacak, başkası da yazılmayacak. Türkiye'nin şehit kokan her köşesinde Kürdü de Türk'ü de al yıldızlı bayrağın altında birleşeceğiz.

Sevgili Mehmet Akif Ersoy. Sen rahat uyu bu vatan bize emanet. Şehitlerimizin yeri kalmayacak. Onların kanlarıyla boyadığı bu bayrak canımız pahasına da olsa göklerde dalgalandıracağız. Bu İstiklal Marşı için bir ölür, bin diriliriz.

GÜLŞAH AYAYADIN 683

Dilek ALEMDAR

10-A

Temel'i ameliyat
edecekler;
Doktorlar maskelerini
takıyorlar.
Temel atılıyor:
- Poşuna maske
takmayun, pen sizi
taniyum :))

FIKRA

Kayserilinin biri ölüm döşegindedir:
Kayserili: Sevgili karım burada mısın?
Eşi: Evet hayatım burada mısın?
Kayserili: Sevgili oğlum Mehmet burada mısın?
Mehmet: Evet babacığım buradayım.
Kayserili: Oğlum Ahmet ya sen burada mısın?
Ahmet: Evet ben de buradayım.
Kayserili: Güzel kızım sen burada mısın?
Kızı: Evet buradayım babacığım.
Kayserili: Allah hepinizin belasını versin.
Dükkanında kim duruyor o zaman? :))

Din Kültürü Dersi Fıkra

Din Kültürü dersinde yeni girdiği sınıfta öğretmen bir öğrenciyi kaldırmış:
- Adın ne senin evladım?
- Kevser öğretmenim.
- Ne güzel isim. Oku bakalım Kevser Suresi'ni... Öğrenci sureyi ezbere okumuş.

- Aferin evladım, ağzına sağlık.
- Senin adın ne evladım?
- Fatih öğretmenim.
- Oku bakalım Fatiha Suresi'ni... Öğrenci ezbere okumuş.

- Aferin evladım, ağzına sağlık... Sonra öğretmen bir de bakmış öğrencilerden biri masanın altına saklanmaya çalışıyor.
- Evladım kalk, adın ne senin? demiş...
- Yasin öğretmenim. Ama arkadaşlar bana kısaca Sübhaneke derler...

Matematik gibi olacaksın...
Etrafındaki özellikleri
Toplayacaksın..
Seni üzenleri hayatından
Çıkaracaksın..
Gerçek dostlara ekmeğini aşını
Böleceksin..
İki yüzlülere elinin tersiyle
Çarpacaksın..

DERLEYEN:
Sibel AKKUŞ
9/A

ünzile

[Signature]

- Ayşe Nazlı Kaya

Lütfen öğretmenim
Daha fazla sığma
gelmeyin. Sorularınıza
cevap vererek sizinle
polemize girmek
istemiyorum.

Ders: Edebiyat

Servet Fınan ve
Fecri Paşa arasındaki
farklar nelerdir?

li-topu at...
a ip at la...
mel sınıfa koşun

yuh, daha
ilk günden
cevapları mı
satın aldın?

KORKUNÇ ESPİRİLER...

- Hatayı kendinizde aramayın çünkü hatay ak-deniz bölgesindedir!
- Aşkımlar ben çok mu şişmanım ?
- -Kendine iki sandalye çek de anlatayım.
- Marketten parfüm aldım kokuyordu attım.
- Yaz geliyor dediler yazdım gelmedi.
- Onu çok seviyorum çünkü çok güzel sayı.
- Öğretmen bana susar mısın? Dedi. Susarsam su içerim dedim.
- Ayakkabıcı sıkıyorsa alma dedi bende korktum aldım :)
- Bir Atlantik okyanusunda bir Titanik'in batmasından daha kötü ne olabilir? İki Titanik'in batması.
- Suyla toprak evlenirse çocukları çamur olur.
- Almanya'da almanlar yaşıyorsa Sakarya'da sakarlar mı yaşıyor
- Fransız ihtilali neye karşı yapılmıştır? Sabaha karşı :)
- Annemler dört kardeş hayret dayımlar da :
- Anne ben evlatlık mıyım ? Evlatlık olsan seni mi seçerdik.
- 6. sınıfta bir kızı sevmiş adını tahtaya yazmış-tım öğretmen gelip bu mu konuştu ? diye kızı dövmüştü.
- Bir hafta yedi günse iki hafta fanta :)
- Kasap et derdinde Sibel Can :)

- Kral tahta çıkınca ne yapmış tahtayı yerine takmış.
- Alinin selamı var. Hangi Ali ?Şehirlerarası otobüs termin-Ali
- Çok makbule geçti şimdi de Ayşe geçiyor
- Gözlüklerin numaralı mı? Yok kale arkası.

- Adını dağlara yazdım Toki geldi ev yaptı.
- Kadın hakkı diye bir şey yoktur çünkü hakkı erkek ismidir .
- Google de numaramı yazdım araya tıkladım telefonum çalmadı galiba kontörüm yok
- Evladım neden yazmıyorsun ? Biz okumaya geldik :)
- Ben kamyon sürüyordum Leonardo da vinci

MEHMET FUAT KÖPRÜLÜ (1890 -1966)

Sanatı ve Eserleri Edebiyat tarihçisi, araştırmacı ve siyasetçidir.

Üniversite yıllarında şiire ilgi duyan sanatçı, Batı edebiyatıyla ilgili araştırmalar yapmıştır. Sanat hayatına Fecr-i Âtî topluluğunda şiir yazarak başlamış, daha sonra Millî Edebiyat akımına katılmıştır. Millî Edebiyat hareketine katıldıktan sonra, sanatsal içerikli eserlerden ziyade, bilimsel eserler yazmış, modern yöntemler kullanılarak Avrupalı tarzda edebiyat tarihçiliğinin temellerini atmıştır. Türk edebiyatını bilimsel yöntemlerle inceleyen ilk bilim adamıdır. İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesine geçtikten sonra edebiyat ve edebiyat tarihi ile ilgili önemli çalışmalar yapmış; Bu doğrultuda "Türk Edebiyatında İlk Mutasavvıflar", "Türk Edebiyatı Tarihi", "Divan Edebiyatı Antolojisi", "Türk Saz Şairleri" gibi eserleri kaleme almıştır. Türklerin kendi kültür ve medeniyetinin yabancılardan öğrenilmesine karşı çıkan sanatçı; Türk edebiyatı tarihi, Türk medeniyeti ve kültür tarihi, Türk dili, Türk sanatı ve müziği alanlarında incelemeler yaparak eserler yazmıştır. Yaptığı edebiyat tarihi çalışmalarıyla birçok sanatçıyı bilim dünyasına kazandırmıştır. Bilimsel tarihçiliğin ilk örneklerini veren sanatçı, çeşitli uygarlıkların etkisinde kaldıkları için farklılık gösteren Türk boylarının edebiyatlarını bir bütün olarak ele almıştır. Ziya Gökalp'ın çıkardığı "Yeni Mecmua"da hece vezniyle ve millî konuları işleyen şiirler yazmıştır. Şairlerimiz ve şiirleri üzerine yaptığı tanıtma ve incelemelerini daha çok "Yeni Mecmua"da yayımlamıştır. Özellikle edebiyat tarihi konusunda yaptığı çalışmalarıyla tanınan sanatçı, Türk edebiyatı tarihinin kurucusu sayılmış; edebiyatı "tarih-eser-şahıs" üçgeninde modern ve bilimsel yöntemlerle incelemiştir. Eserlerini Millî Edebiyat'ın dil anlayışına uygun olarak sade bir Türkçe ve akıcı bir üslupla yazmıştır. Makale Hayat-ı Fikriye, Bugünkü Edebiyat İnceleme - mdebiyat Tarihi Türk Edebiyatında İlk Mutasavvıflar, Edebiyat Araştırmaları, Türk Edebiyatı Tarihi (2 cilt), Türk Saz Şairleri, Divan Edebiyatı Antolojisi, Türk Dili ve Edebiyatı Hakkında Araştırmalar, Bugünkü Edebiyat, Azeri Edebiyatına Ait Tetkikler, Türkiye Tarihi, Tevfik Fikret ve Ahlakı Şiir Mektep Şiirleri

Beyza KULOĞLU

10-A